

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2014

7. volební období

52

USNESENÍ
ústavně právního výboru,
z 13. schůze
dne 27. června 2014

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) (tisk 71)

Po vyjádření člena návrhové skupiny poslanců posl. JUDr. Jeronýma Tejce, zpravodaje posl. JUDr. Jana Chvojky a po rozpravě

ústavně právní výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila v tomto znění:

„ZÁKON
ze dne 2014
o státní službě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Hlava I
Předmět úpravy a rozsah působnosti

§ 1

- (1) Tento zákon upravuje
- a) právní poměry státních zaměstnanců vykonávajících ve správních úřadech státní správu,
 - b) organizační věci státní služby (dále jen „služba“),

- c) služební vztahy státních zaměstnanců,
- d) odměňování státních zaměstnanců, a
- e) řízení ve věcech služebního poměru.

(2) Tento zákon dále upravuje organizační věci týkající se zaměstnanců ve správních úřadech, kteří pracují v základním pracovněprávním vztahu.

§ 2

(1) Tento zákon se nevztahuje na

- a) člena vlády, jeho poradce a na zaměstnance, kteří vykonávají další činnosti pro člena vlády, včetně zaměstnanců zařazených v kabinetu člena vlády,
- b) vedoucího Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“) a zaměstnance, kteří vykonávají činnosti pro vedoucího Úřadu vlády,
- c) náměstka člena vlády a zaměstnance, kteří vykonávají činnosti pro náměstka člena vlády; to neplatí, jde-li o náměstka pro řízení sekce a jemu podřízené zaměstnance,
- d) členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,
- e) člena Rady Českého telekomunikačního úřadu,
- f) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,
- g) předsedu a místopředsedu Energetického regulačního úřadu,
- h) předsedu a inspektory Úřadu pro ochranu osobních údajů,
- i) předsedu Českého statistického úřadu,
- j) zaměstnance, kteří vykonávají pouze pomocné, servisní nebo manuální práce ve správních úřadech, a na zaměstnance, kteří pouze řídí, organizují a kontrolují výkon pomocných, servisních nebo manuálních prací.

(2) Tento zákon se dále nevztahuje na zaměstnance zařazené v bezpečnostním sboru, Generálním štábu Armády České republiky, Vojenské policii, Vojenském zpravodajství a v Národním bezpečnostním úřadu.

Hlava II Základní ustanovení

§ 3 Správní úřad

Správním úřadem pro účely tohoto zákona je ministerstvo a jiný správní úřad, jestliže je zřízen zákonem a je zákonem výslovně označen jako správní úřad nebo orgán státní správy.

§ 4 Služební úřad, služební působiště a nadřízený služební úřad

(1) Správní úřad je pro účely tohoto zákona služebním úřadem.

(2) Služebním působištěm státního zaměstnance je obec, ve které má sídlo služební úřad nebo jeho organizační útvar.

(3) Nadřízeným služebním úřadem je služební úřad, který je podle jiného zákona nadřízeným správním úřadem.

§ 5

Služba a obory služby

(1) Služba zahrnuje

- a) přípravu návrhů právních předpisů a zajišťování právní činnosti,
- b) přípravu mezinárodních smluv a předpisů Evropské unie nebo jiné mezinárodní organizace,
- c) přípravu návrhů koncepcí, strategií a programů,
- d) řízení a usměrňování činnosti jiných správních úřadů, organizačních složek státu, které nejsou správními úřady, nebo orgánů veřejné moci, které nejsou správními úřady,
- e) vytváření a správu informačních systémů veřejné správy podle jiného zákona, s výjimkou provozních informačních systémů,
- f) státní statistickou službu,
- g) správu kapitoly státního rozpočtu vůči organizačním složkám státu a právnickým osobám, s výjimkou služebního úřadu, ve kterém je služba vykonávána,
- h) ochranu utajovaných informací,
- i) zabezpečování obrany státu,
- j) zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti,
- k) obhajobu zahraničních zájmů České republiky a zájmů České republiky vyplývajících z jejího členství v Evropské unii nebo v jiné mezinárodní organizaci,
- l) přípravu nebo realizaci dotační politiky,
- m) přípravu nebo realizaci politiky výzkumu a vývoje,
- n) přípravu a provádění správních úkonů včetně kontroly,
- o) ochranu obyvatelstva, krizové řízení a integrovaný záchranný systém,
- p) zadávání veřejných zakázek,
- q) audit,
- r) zajišťování organizačních věcí služby a správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců,
- s) řízení činností uvedených v písmenech a) až r),
- t) přípravu a vypracování odborných věcných podkladů k činnostem uvedeným v písmenech a) až d), g), k) až n) a p), s výjimkou podkladů spočívajících ve fyzikálních měřeních, chemických rozborech nebo porovnávání a určování technických parametrů.

(2) Vláda stanoví nařízením obory služby.

§ 6

Státní zaměstnanec

Státním zaměstnancem je fyzická osoba, která byla přijata do služebního poměru a zařazena na služební místo nebo jmenována na služební místo představeného k výkonu některé z činností uvedených v § 5.

§ 7

Služební označení státního zaměstnance

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší služební označení.

(2) Pro služební místo státního zaměstnance se stanoveným

- a) středním vzděláním s výučním listem je služební označení referent,
- b) středním vzděláním s maturitní zkouškou je služební označení odborný referent,
- c) vyšším odborným vzděláním je služební označení vrchní referent,
- d) vysokoškolským vzděláním získaným studiem v bakalářském studijním programu je služební označení rada,
- e) vysokoškolským vzděláním získaným studiem v magisterském studijním programu je služební označení odborný rada nebo vrchní rada.

(3) V ministerstvu se místo služebního označení odborný rada použije služební označení ministerský rada a v Úřadu vlády vládní rada; místo služebního označení vrchní rada se použije služební označení vrchní ministerský rada a v Úřadu vlády vrchní vládní rada.

(4) Za vysokoškolské vzdělání se pro účely tohoto zákona nepovažuje vzdělání získané studiem na Vysoké škole politické Ústředního výboru Komunistické strany Československa, Vojenské politické akademii Klementa Gottwalda, vysokých politických a bezpečnostních školách a učilištích v bývalém Svazu sovětských socialistických republik a na fakultách všech těchto vysokých škol, nejde-li o vzdělání získané studiem na Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě (MGIMO).

§ 8

Služební označení státních zaměstnanců v zahraniční službě

(1) Vedle služebního označení lze státnímu zaměstnanci, který vykonává službu na služebním působišti mimo území České republiky (dále jen „zahraniční služba“), přiznat nebo propůjčit též diplomatickou nebo konzulární hodnost.

(2) Ministerstvo zahraničních věcí stanoví vyhláškou diplomatické a konzulární hodnosti a postup při jejich přiznávání nebo propůjčování.

§ 9

Představený

(1) Představeným je státní zaměstnanec, který je oprávněn vést podřízené státní zaměstnance, ukládat jim služební úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat výkon jejich služby a dávat jim k tomu příkazy. Za představeného se za podmínek stanovených tímto zákonem považuje i fyzická osoba, která je ve služebním poměru podle jiného zákona.

(2) Služební místa představených v ministerstvu nebo v Úřadu vlády a jejich služební označení jsou

- a) náměstek pro řízení sekce,
- b) ředitel odboru,
- c) vedoucí oddělení.

(3) Služební místa představených v jiných správních úřadech a jejich služební označení jsou

- a) vedoucí služebního úřadu,
- b) ředitel sekce,
- c) ředitel odboru,
- d) vedoucí oddělení.

(4) Představeným je též vedoucí zastupitelského úřadu.

(5) Vedoucím služebního úřadu je ten, kdo podle jiného zákona stojí v čele tohoto správního úřadu a tento úřad řídí. Za vedoucího služebního úřadu se považuje rovněž fyzická osoba, která je ve služebním poměru podle jiného zákona, je-li podle jiného zákona vedoucím správního úřadu. Služební místo vedoucího služebního úřadu se nezřizuje v ministerstvu a v Úřadu vlády.

(6) Stanovené vzdělání představeného je odvozeno od nejnáročnější činnosti, jejíž výkon řídí nebo sám vykonává.

(7) Představený ze svých přímo podřízených představených určí jednoho, který je jeho zástupcem. Nemá-li představený přímo podřízené představené, nebo jde-li o náměstka pro řízení sekce nebo o ředitele odboru v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, určí zástupce ze svých podřízených státních zaměstnanců. Takto určený státní zaměstnanec je povinen představeného zastupovat v plném rozsahu jeho činnosti; přitom se považuje za představeného.

Hlava III

Organizační věci služby a správa služebních vztahů

§ 10

Služební orgán

(1) Služebním orgánem je

- a) generální ředitel státní služby (dále jen „generální ředitel“) a zástupce generálního ředitele vůči vedoucímu služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, a vůči náměstkovi pro státní službu - státnímu tajemníku (dále jen „státní tajemník“),
- b) vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči vedoucímu podřízeného služebního úřadu,
- c) vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči ostatním státním zaměstnancům.

(2) Služební orgán jedná a rozhoduje ve věcech služebního poměru.

(3) Stanoví-li zákon, že ve věcech služby rozhoduje zástupce generálního ředitele, je nadřízeným služebním orgánem generální ředitel.

Služební předpis

§ 11

- (1) Služební předpis stanoví organizační věci služby.
- (2) Služební předpis se vydává písemně.
- (3) Služební předpis je pro státního zaměstnance závazný; služební předpis je závazný i pro zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 a pro osobu ve služebním poměru podle jiného zákona zařazenou k výkonu služby ve služebním úřadu. Služební úřad je povinen zajistit, aby tyto osoby byly se služebními předpisy řádně seznámeny a měly k nim zajištěn přístup.
- (4) Služební předpisy vydává generální ředitel, vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník.
- (5) Služební orgán je povinen vést přehled platných služebních předpisů a aktualizovat jej.

§ 12

- (1) Služební předpis nesmí stanovit povinnosti nad meze zákona.
- (2) Služební předpis nesmí být v rozporu se služebním předpisem vydaným nadřízeným služebním orgánem.
- (3) Nadřízený služební orgán zruší služební předpis, který je v rozporu s právními předpisy; nezruší-li jej, zruší jej generální ředitel.

§ 13

Generální ředitelství

- (1) Generální ředitelství je organizační jednotkou Úřadu vlády.
- (2) Generální ředitelství
 - a) připravuje návrh systemizace služebních míst (dále jen „systemizace“) na základě návrhů služebních orgánů a kontroluje její dodržování,
 - b) připravuje návrhy právních předpisů týkajících se služby, s výjimkou návrhů právních předpisů o odměňování,
 - c) zabezpečuje postup při provádění tohoto zákona, právních předpisů vydaných k jeho provedení a služebních předpisů vydaných generálním ředitelem,
 - d) připravuje návrh systému hodnocení státních zaměstnanců,
 - e) koordinuje vzdělávání státních zaměstnanců a připravuje vzdělávací programy a rámcová pravidla pro vzdělávání státních zaměstnanců,
 - f) hodnotí vytváření podmínek pro sladění rodinného a osobního života s výkonem služby služebními úřady a předkládá o tom jednou ročně zprávu vládě,
 - g) plní další povinnosti podle tohoto zákona.

(3) V čele generálního ředitelství je generální ředitel; generální ředitel má postavení náměstka pro řízení sekce. Generálního ředitele zastupuje zástupce generálního ředitele. Zástupce generálního ředitele plní další povinnosti stanovené zákonem.

(4) Generální ředitel

- a) služebním předpisem stanoví rámcová pravidla pro organizaci služebních úřadů,
- b) schvaluje organizační strukturu služebních úřadů, není-li stanoveno jinak,
- c) služebním předpisem stanoví pravidla pro vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem služby,
- d) služebním předpisem stanoví podmínky výkonu služby z jiného místa, než je adresa sídla služebního úřadu nebo jeho organizačního útvaru (dále jen „výkon služby z jiného místa“), a charakteristiku činností vykonávaných v jednotlivých oborech služby, u kterých výkon služby z jiného místa nelze sjednat,
- e) služebním předpisem stanoví pravidla pro ochranu státních zaměstnanců, kteří učinili oznámení o podezření ze spáchání protiprávního jednání představeným nebo jiným státním zaměstnancem, jiným zaměstnancem nebo osobou ve služebním poměru podle jiného právního předpisu, a činí vhodná opatření k ochraně těchto oznamovatelů; zejména vymezí podmínky pro poskytnutí práva oznamovatele na utajení totožnosti, pro organizační zajištění oznamování protiprávního jednání státním zaměstnancem i anonymním způsobem, pro informování o průběhu a výsledcích šetření oznámení oznamovatele a lhůt k prošetření,
- f) plní další úkoly stanovené zákonem.

(5) Generální ředitel a státní zaměstnanci jím písemně pověřeni jsou oprávněni vykonávat ve služebních úřadech kontrolu v organizačních věcech služby a služebních vztazích státních zaměstnanců. Pověření ke kontrole může mít i formu průkazu, jehož vzor stanoví Úřad vlády vyhláškou. Při výkonu kontroly se postupuje podle kontrolního řádu.

§ 14

Vedoucí služebního úřadu

(1) Vedoucí služebního úřadu řídí činnosti související se zajišťováním organizačních věcí služby a správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců a vedoucího podřízeného služebního úřadu.

(2) Vedoucí služebního úřadu dále plní úkoly související s pracovněprávními vztahy zaměstnanců ve správním úřadu.

(3) Rozhodování o věcech, o nichž se podle tohoto zákona nevede řízení, může vedoucí služebního úřadu přenést služebním předpisem na představené.

§ 15

Státní tajemník

(1) Služební místo státního tajemníka se zřizuje v ministerstvu a v Úřadu vlády. Státní tajemník má postavení náměstka pro řízení sekce.

(2) Státní tajemník řídí činnosti související se zajišťováním organizačních věcí služby a správy služebních vztahů a odměňování státních zaměstnanců a vedoucího služebního úřadu podřízeného ministerstvu.

(3) Státní tajemník dále plní úkoly související s pracovněprávními vztahy zaměstnanců ve správním úřadu.

(4) Ve věcech týkajících se změn služebního poměru podle § 45 písm. f) a skončení služebního poměru postupuje státní tajemník v ministerstvu po projednání s příslušným členem vlády a v Úřadu vlády s vedoucím Úřadu vlády.

(5) Rozhodování o věcech, o nichž se podle tohoto zákona nevede řízení, může státní tajemník přenést služebním předpisem na představené.

§ 16

Zvláštní ustanovení o plnění některých úkolů služebního úřadu

Nadřízený služební úřad plní v organizačních věcech služby, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů zaměstnanců ve správním úřadu úkoly za služební úřad, v němž službu vykonává nebo v pracovním poměru pracuje celkem méně, než 25 osob, a za obvodní báňský úřad, okresní správu sociálního zabezpečení, oblastní inspektorát práce, Odvolací finanční ředitelství nebo finanční úřad.

Hlava IV

Systemizace a organizační struktura služebního úřadu

§ 17

Systemizace

(1) Systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů a hledisek pro účinné zajišťování úkolů v oborech služby a stanoví pro každý služební úřad

- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
- b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,
- c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců,
- d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným předpokladem státní občanství České republiky.

(2) Návrh systemizace vypracuje generální ředitelství v souladu se střednědobým výhledem státního rozpočtu na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném generálním ředitelem předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů; generální ředitelství návrhy služebních úřadů přezkoumá a popřípadě si vyžádá jejich doplnění nebo přepracování. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády.

(3) Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě předseda vlády, a to tak, aby schválení systemizace navazovalo

na harmonogram zpracování návrhu státního rozpočtu. Jde-li o systemizaci Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo Úřadu pro ochranu osobních údajů, nemůže vláda bez souhlasu toho, kdo je v jejich čele, snížit počet služebních míst podle odstavce 1 písm. a) a b) a objem prostředků na platy podle odstavce 1 písm. c) oproti systemizaci pro předchozí kalendářní rok.

(4) Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace.

(5) Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný než stanovený účel.

§ 18

Změna systemizace

Změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst nebo změna platové třídy státního zaměstnance, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena; § 17 odst. 2 a 3 se použije obdobně.

§ 19

Organizační struktura služebního úřadu

(1) Služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží generálnímu řediteli ke schválení. Nerozhodne-li generální ředitel o návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Neschválí-li generální ředitel návrh, postoupí jej k rozhodnutí vládě.

(2) Nedojde-li v důsledku schválení nebo změny organizační struktury ke skončení služebního poměru nebo odvolání ze služebního místa představeného, schvaluje organizační strukturu nebo její změnu státní tajemník nebo služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, a není-li nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu.

(3) Nesnese-li věc odkladu a je-li to potřebné k plnění rozhodnutí soudu anebo rozhodnutí orgánu mezinárodní organizace, může služební orgán do doby schválení organizační struktury služebního úřadu nebo její změny prozatímně postupovat tak, jako by navržená organizační struktura nebo její změna byla schválena; to neplatí, pokud by tím došlo ke skončení služebního poměru. Nebude-li navržená organizační struktura nebo její změna byla schválena, změny prozatímně provedené v jejím důsledku se od počátku ruší a služební vztahy se navracejí v předešlý stav.

(4) Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.

(5) Jde-li o organizační strukturu Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo Úřadu pro ochranu osobních údajů, schvaluje ji ten, kdo je v jejich čele. Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí.

ČÁST DRUHÁ SLUŽEBNÍ POMĚR

Hlava I Služební poměr na dobu neurčitou a na dobu určitou

§ 20

Služba se vykonává ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou.

§ 21

(1) Do služebního poměru na dobu určitou se vždy přijme osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku.

(2) Další případy, ve kterých lze s ohledem na zvláštní povahu služby přijmout osobu do služebního poměru na dobu určitou, stanoví systemizace nebo služební předpis vydaný generálním ředitelem.

Hlava II Předpoklady a odborné požadavky pro přijetí do služebního poměru, vznik služebního poměru, zařazení na služební místo, jmenování na služební místo představeného, služební slib a překážky přijetí do služebního poměru nebo výkonu služby

§ 22

Základní předpoklad pro přijetí do služebního poměru

Do služebního poměru lze přijmout pouze osobu, u které lze předpokládat, že bude ve službě dodržovat demokratické zásady ústavního pořádku České republiky a řádně vykonávat službu.

§ 23

Přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo a jmenování na služební místo představeného

(1) Do služebního poměru se osoba přijímá rozhodnutím služebního orgánu. Spolu s rozhodnutím o přijetí do služebního poměru rozhodne služební orgán o zařazení státního zaměstnance na služební místo nebo o jmenování státního zaměstnance na služební místo představeného.

(2) Na přijetí do služebního poměru není nárok.

Výběrové řízení na obsazení volného služebního místa

§ 24

- (1) Na obsazení volného služebního místa se koná výběrové řízení.
- (2) Výběrového řízení se může zúčastnit státní zaměstnanec nebo jiná osoba za podmínek stanovených tímto zákonem.
- (3) Státní zaměstnanec podá služebnímu orgánu žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného, které má být na základě výběrového řízení obsazeno.
- (4) Jiná osoba podá služebnímu orgánu žádost o přijetí do služebního poměru, jejíž součástí je též žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného, které má být na základě výběrového řízení obsazeno.
- (5) Výběrové řízení podle odstavce 1 se nekoná, postupuje-li se podle § 48, 68 nebo 72; výběrové řízení se dále nekoná, jedná-li se o služební místo v témže služebním úřadě ve stejném oboru služby a zařazené ve stejné platové třídě, jako bylo služební místo, z něhož byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby, pokud tento státní zaměstnanec splňuje stanovené požadavky na uvolněné služební místo. Výběrové řízení se též nekoná, obsazuje-li se volné služební místo postupem podle jiného zákona.
- (6) Výběrové řízení vyhlašuje služební orgán na úřední desce.
- (7) Oznámení o vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat údaje o
- a) předpokladech a požadavcích podle § 25,
 - b) služebním místě, které má být na základě výběrového řízení obsazeno,
 - c) oboru služby, jehož se výběrové řízení týká,
 - d) tom, zda se jedná o obsazení služebního místa, na němž je služba vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,
 - e) tom, zda je na obsazovaném služebním místě vyžadována způsobilost seznamovat se s utajovanými informacemi podle právního předpisu o ochraně utajovaných informací,
 - f) zařazení do platové třídy,
 - g) datu, do kterého musí být podána služebnímu orgánu žádost o přijetí do služebního poměru nebo v případě státního zaměstnance žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného.
- (8) Žádosti podle odstavců 3 a 4 se podávají písemně v českém jazyce; vzory žádostí stanoví služební předpis vydaný generálním ředitelem, který se zveřejní i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 25

- (1) Žadatel o přijetí do služebního poměru musí
- a) být státním občanem České republiky, občanem jiného členského státu Evropské unie nebo občanem státu, který je smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru,

- b) dosáhnout věku 18 let,
- c) být plně svéprávný,
- d) být bezúhonný,
- e) dosáhnout tímto zákonem stanovené vzdělání, a
- f) mít potřebnou zdravotní způsobilost.

(2) Žadatel, který není státním občanem České republiky, musí zkouškou u generálního ředitelství prokázat znalost českého jazyka; tuto podmínku nemusí splnit, doloží-li, že absolvoval alespoň po dobu 3 školních roků základní, střední nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk. Obsah a rozsah zkoušky stanoví generální ředitel služebním předpisem, který se zveřejní i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti, pokud odsouzení nebylo zhlazeno nebo pokud se na pachatele nehledí, jako by nebyl odsouzen; jestliže trestní stíhání pro takový trestný čin bylo podmíněně zastaveno nebo bylo-li rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, je předpoklad bezúhonnosti splněn až po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci těchto rozhodnutí.

(4) Vláda může v rámci systemizace stanovit služební místa, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným předpokladem státní občanství České republiky.

- (5) Služební orgán může služebním předpisem stanovit pro služební místo požadavek
- a) úrovně znalosti cizího jazyka, odborného zaměření vzdělání nebo jiný odborný požadavek potřebný pro výkon služby,
 - b) způsobilosti seznamovat se s utajovanými informacemi v souladu s právním předpisem upravujícím ochranu utajovaných informací.

§ 26

(1) Splnění předpokladů podle § 25 odst. 1 písm. a), e) a f) je žadatel povinen doložit příslušnými listinami. Splnění předpokladu bezúhonnosti se osvědčuje výpisem z Rejstříku trestů, který nesmí být starší než 3 měsíce. Žadatel, který není státním občanem České republiky, osvědčuje splnění předpokladu bezúhonnosti též obdobným dokladem, který nesmí být starší než 3 měsíce, osvědčujícím bezúhonnost, vydaným domovským státem a doloženým úředním překladem do českého jazyka; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost písemným čestným prohlášením. Splnění předpokladu podle § 25 odst. 1 písm. c) se dokládá písemným čestným prohlášením.

(2) Splnění předpokladů podle § 25 odst. 1 písm. a), e) a f) lze při podání žádosti doložit též čestným prohlášením; listiny podle odstavce 1 v takovém případě žadatel předloží následně, nejpozději před konáním pohovoru podle § 27 odst. 3.

(3) Nemá-li žádost stanovené náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, služební orgán ji usnesením odloží; toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

§ 27

(1) Výběrového řízení se může zúčastnit jen osoba, která splňuje předpoklady a požadavky podle § 25, s výjimkou požadavku podle § 25 odst. 5 písm. b).

(2) Služební orgán usnesením vyloučí z výběrového řízení žadatele, který nesplňuje předpoklady nebo požadavky podle odstavce 1 nebo jejich splnění před konáním pohovoru nedoložil příslušnými listinami; toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

(3) S žadatelem, který nebyl z výběrového řízení vyloučen, provede výběrová komise pohovor. Pohovor je zaměřen na obor služby, jehož se výběrové řízení týká, znalost cizího jazyka, je-li požadována, a na plnění jiného odborného požadavku.

(4) Pohovor lze doplnit písemnou zkouškou.

§ 28

(1) Výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ředitele odboru. V jiném služebním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu.

(2) Výběrová komise sestaví pořadí žadatelů, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam žadatelů, kteří ve výběrovém řízení neuspěli; pořadí je pro služební orgán závazné.

(3) V případě, že žádný žadatel ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se nové výběrové řízení. Ustanovení § 24 odst. 5 není dotčeno.

§ 29

(1) Má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo zařazena nebo na volné služební místo představeného jmenována osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku, přijme se tato osoba do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním 12 měsíců, nebyla-li v oznámení o vyhlášení výběrového řízení na obsazení volného služebního místa uvedena doba kratší.

(2) Má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo zařazena nebo na volné služební místo představeného jmenována osoba, která není státním zaměstnancem, stanoví se jí zkušební doba v délce 6 měsíců.

(3) Státnímu zaměstnanci, který dosud úspěšně nevykonal úřednickou zkoušku, přísluší nejnižší platový tarif v platové třídě stanovené pro služební místo, na něž je zařazen nebo jmenován. Činnosti v oborech služby smí tento státní zaměstnanec vykonávat pouze pod odborným dohledem představeného nebo jiného jím určeného státního zaměstnance.

§ 30

Obsadí-li se na základě výsledku výběrového řízení volné služební místo státním zaměstnancem zařazeným dosud v témže služebním úřadě na služební místě ve stejném oboru služby, může být na služební místo, které se tím uvolnilo, bez nového výběrového řízení zařazen nebo jmenován účastník výběrového řízení, který se umístil jako další v pořadí; to neplatí, má-li být takto uvolněné služební místo obsazeno bez výběrového řízení postupem podle § 24 odst. 5.

§ 31

Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného

(1) Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,
- b) datum a místo narození,
- c) obor služby,
- d) služební místo,
- e) den vzniku služebního poměru,
- f) údaj o tom, zda služba bude vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,
- g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu, a služební působiště,
- h) služební označení,
- i) zkušební dobu,
- j) platové zařazení,
- k) délku kratší služební doby, byla-li povolena.

(2) Rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,
- b) datum a místo narození,
- c) obor služby,
- d) služební místo,
- e) den nástupu do služby na služebním místě,
- f) údaj o tom, zda služba bude na služebním místě vykonávána na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě doby určité též její trvání,
- g) údaj o tom, zda a jak se mění doba trvání služebního poměru, jde-li o jmenování státního zaměstnance vykonávajícího dosud službu ve služebním poměru na dobu určitou,
- h) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu, a služební působiště,
- i) služební označení,
- j) platové zařazení,
- k) délku kratší služební doby, byla-li povolena.

(3) V případě vydání rozhodnutí o změně doby trvání služebního poměru podle § 43 se odstavce 1 a 2 použijí přiměřeně.

§ 32
Vznik služebního poměru

(1) Služební poměr vzniká dnem, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. Tento den je dnem nástupu do služby.

(2) Nenastoupí-li státní zaměstnanec do služby v den, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, aniž by mu v tom bránila závažná překážka, nebo neuvědomí-li služební orgán o vzniku této překážky do týdne, služební orgán rozhodnutí o přijetí do služebního poměru zruší s účinky ode dne vzniku služebního poměru.

§ 33
Služební slib

(1) Státní zaměstnanec skládá služební slib v den nástupu do služby.

(2) Služební slib zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že při výkonu státní služby se budu řídit právními a služebními předpisy a v souladu s nimi příkazy představených. Své povinnosti budu vykonávat řádně, nestranně, svědomitě a nebudu zneužívat postavení státního zaměstnance.“.

(3) Služební slib se skládá před služebním orgánem.

(4) Služební slib je složen, jestliže po přečtení slibu prohlásí státní zaměstnanec „Tak slibuji!“ a podepíše se na úředním záznamu o složení služebního slibu. V písemném záznamu o složení služebního slibu musí být uvedeno datum a místo složení služebního slibu. Úřední záznam o složení služebního slibu se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(5) Bylo-li složení služebního slibu odmítnuto nebo byl-li složen služební slib s výhradou, služební poměr se považuje od počátku za neexistující.

§ 34
Překážky přijetí do služebního poměru nebo výkonu služby

- (1) Do služebního poměru nelze přijmout
- a) justičního čekatele nebo právního čekatele,
 - b) poslance nebo senátora,
 - c) poslance Evropského parlamentu,
 - d) prezidenta republiky,
 - e) člena vlády nebo náměstka člena vlády; to neplatí, jde-li o náměstka pro řízení sekce,
 - f) vedoucího Úřadu vlády,
 - g) soudce Ústavního soudu,
 - h) asistenta soudce Ústavního soudu,
 - i) asistenta soudce nebo státního zástupce,
 - j) prezidenta nebo viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
 - k) guvernéra, viceguvernéra nebo člena bankovní rady České národní banky,
 - l) Veřejného ochránce práv nebo zástupce Veřejného ochránce práv,
 - m) asistenta Veřejného ochránce práv,
 - n) člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,

- o) člena Rady Českého telekomunikačního úřadu,
- p) předsedu a místopředsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,
- q) předsedu a místopředsedu Energetického regulačního úřadu,
- r) předsedu a inspektory Úřadu pro ochranu osobních údajů,
- s) předsedu Českého statistického úřadu,
- t) člena zastupitelstva územního samosprávného celku, který je pro výkon funkce dlouhodobě uvolněn,
- u) osobu vykonávající vojenské cvičení nebo mimořádnou službu.

(2) Do služebního poměru nelze dále přijmout

- a) soudce,
- b) státního zástupce,
- c) člena nebo kontrolora Nejvyššího kontrolního úřadu,
- d) vyššího soudního úředníka nebo vyššího úředníka státního zastupitelství,
- e) vojáka z povolání,
- f) příslušníka bezpečnostního sboru,
- g) jinou osobu vykonávající činnost podle § 2.

(3) Nastanou-li po přijetí do služebního poměru překážky uvedené

- a) v odstavci 1, má to za následek pozastavení výkonu služby,
- b) v odstavci 2, má to za následek skončení služebního poměru.

(4) Ten, u koho nastala překážka podle odstavců 1 nebo 2, je povinen tuto skutečnost bez zbytečného odkladu písemně oznámit služebnímu orgánu; jde-li o státního zaměstnance, založí se oznámení do jeho osobního spisu.

§ 35

Pozbytí předpokladů pro přijetí do služebního poměru

(1) Předpoklady uvedené v § 25 odst. 1 musí státní zaměstnanec splňovat po celou dobu výkonu služby; služebnímu úřadu je povinen bez zbytečného odkladu oznámit, že tyto předpoklady přestal splňovat.

(2) Soud, který v posledním stupni rozhodl o odsouzení státního zaměstnance pro trestný čin nebo o omezení jeho svéprávnosti, o tom bez zbytečného průtahy po právní moci svého rozhodnutí vyrozumí služební úřad, ve kterém státní zaměstnanec vykonává službu.

Úřednická zkouška

§ 36

(1) Státní zaměstnanec je povinen úspěšně vykonat úřednickou zkoušku.

(2) Služební úřad umožní státnímu zaměstnanci na jeho žádost vykonat úřednickou zkoušku nejpozději před uplynutím doby trvání služebního poměru na dobu určitou.

§ 37

(1) Úřednická zkouška je tvořena částí obecnou a částí zvláštní.

(2) Obecná část úřednické zkoušky se koná písemně. Účelem obecné části úřednické zkoušky je ověřit, zda státní zaměstnanec má potřebné znalosti organizace a činnosti veřejné správy, práv a povinností a pravidel etiky státního zaměstnance vydaných služebním předpisem generálního ředitele, znalost právních předpisů obecně dopadajících na činnost státní správy a základní znalosti práva Evropské unie. Provedení obecné části úřednické zkoušky zabezpečuje generální ředitelství.

(3) Zvláštní část úřednické zkoušky se koná po úspěšném vykonání obecné části úřednické zkoušky, a to ústně před zkušební komisí. Účelem zvláštní části úřednické zkoušky je ověřit, zda státní zaměstnanec má potřebné vědomosti a schopnosti a je dostatečně odborně připraven pro další výkon služby v oboru služby, k jehož výkonu byl na služební místo zařazen nebo jmenován. Provedení zvláštní části úřednické zkoušky zabezpečuje ústřední správní úřad ve spolupráci se služebním úřadem.

(4) Za rovnocennou obecné části úřednické zkoušky se považuje obecná část zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka územního samosprávného celku. Vláda může nařízením stanovit, že zvláštní část zkoušky zvláštní odborné způsobilosti úředníka územního samosprávného celku k výkonu konkrétní správní činnosti se považuje za rovnocennou zvláštní části úřednické zkoušky pro příslušný obor služby.

§ 38

(1) Zkušební komise se zřizuje podle oboru služby u ústředního správního úřadu; ústřední správní úřady se mohou dohodnout, že pro konkrétní obor služby zajistí konání zkoušky zkušební komise zřízená u jednoho z nich. U této komise se též konají úřednické zkoušky státních zaměstnanců vykonávajících službu v podřízených služebních úřadech.

(2) Členy zkušební komise jmenuje a odvolává služební orgán v ústředním správním úřadu. Zkušební komise má 3 členy, z nichž nejméně 2 jsou státními zaměstnanci.

(3) Členem zkušební komise nesmí být ten, u něhož lze s ohledem na jeho poměr ke zkoušenému pochybovat o jeho nepodjatosti.

§ 39

(1) Služební orgán ve spolupráci s generálním ředitelstvím a ústředním správním úřadem nejméně 21 dnů přede dnem konání úřednické zkoušky písemně vyrozumí státního zaměstnance o termínu a místě konání úřednické zkoušky; při stanovení termínu zkoušky se přihlíží k žádosti státního zaměstnance.

(2) Brání-li státnímu zaměstnanci ve vykonání úřednické zkoušky v určeném termínu překážka ve službě, stanoví se mu náhradní termín konání úřednické zkoušky.

§ 40

(1) Zkušební komise je usnášeníschopná za přítomnosti všech svých členů a usnesení přijímá většinou hlasů. Členové zkušební komise se při své činnosti v komisi neřídí příkazy představených ani jiných osob. Člen zkušební komise se nesmí zdržet hlasování. Usnesení zkušební komise zní: „vyhověl“ nebo „nevyhověl“.

(2) O úspěšném vykonání úřednické zkoušky vystaví zkušební komise osvědčení, a to ve 2 stejnopisech. Jeden stejnopis osvědčení se předá státnímu zaměstnanci do vlastních rukou, druhý se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(3) O neúspěšném vykonání úřednické zkoušky vystaví zkušební komise písemnou zprávu, a to ve 2 stejnopisech. Jeden stejnopis zprávy se předá státnímu zaměstnanci do vlastních rukou, druhý se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

(4) Ústřední správní úřad vede evidenci osvědčení vystavených u něj zřízenými zkušebními komisemi.

§ 41

(1) Jestliže státní zaměstnanec úřednickou zkoušku nevykonal úspěšně, umožní mu služební orgán její opakování na základě jeho písemné žádosti. Úřednickou zkoušku lze opakovat jen jednou.

(2) Žádost o opakování úřednické zkoušky musí být doručena služebnímu orgánu do 30 pracovních dnů po doručení zprávy o neúspěšném vykonání úřednické zkoušky, jinak možnost opakovat zkoušku zaniká; ustanovení § 39 odst. 1 se použije obdobně.

(3) Opakovaná úřednická zkouška může být konána nejdříve po uplynutí 1 měsíce po neúspěšném vykonání úřednické zkoušky.

(4) Členem zkušební komise při opakované úřednické zkoušce nesmí být ten, kdo byl jejím členem při úřednické zkoušce, kterou státní zaměstnanec nevykonal úspěšně.

(5) Doba trvání služebního poměru se při opakování úřednické zkoušky neprodlužuje.

§ 42

Generální ředitel stanoví služebním předpisem obsah, rozsah a další náležitosti úřednické zkoušky včetně způsobu jejího provedení a hodnocení.

§ 43

Postup po úspěšném vykonání úřednické zkoušky

Bylo-li výběrové řízení vyhlášeno na obsazení volného služebního místa ve služebním poměru na dobu neurčitou, má státní zaměstnanec uvedený v § 29 odst. 1 po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na změnu doby trvání služebního poměru, a to na dobu neurčitou. Zkušební doba podle § 29 odst. 2 tím není dotčena.

Hlava III

Zařazení státního zaměstnance ve službě s ohledem na jeho příbuzenské a obdobné vztahy

§ 44

(1) Státní zaměstnanci, kteří jsou sobě navzájem osobami blízkými, nesmějí být zařazeni ve službě tak, aby jeden byl přímo podřízen druhému nebo podléhal jeho finanční nebo účetní kontrole.

(2) V zahraniční službě lze podřídít jednoho státního zaměstnance druhému, i když jsou sobě navzájem osobami blízkými.

(3) Žadatel o přijetí do služebního poměru je povinen oznámit služebnímu orgánu skutečnost podle odstavce 1. Státní zaměstnanec je povinen oznámit služebnímu orgánu bez zbytečného průtahy skutečnost podle odstavce 1, k níž došlo po vzniku služebního poměru.

(4) Nastane-li skutečnost podle odstavce 1 po vzniku služebního poměru, služební orgán změní podřízenost státního zaměstnance oproti té, která vyplývá z organizačního uspořádání správního úřadu v činnostech vykonávaných ve službě.

Hlava IV

Změny služebního poměru

§ 45

Druhy změn služebního poměru

Změnou služebního poměru je

- a) vyslání na služební cestu,
- b) přeložení,
- c) zproštění výkonu služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání nebo z důvodu vazby,
- d) zařazení na jiné služební místo,
- e) změna doby trvání služebního poměru,
- f) jmenování na služební místo představeného,
- g) odvolání ze služebního místa představeného,
- h) převedení na jiné služební místo,
- i) zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů,
- j) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené,
- k) zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci,
- l) zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby,
- m) zastupování,
- n) vyslání k výkonu zahraniční služby a zařazení po jeho ukončení,
- o) zkrácení služební doby,
- p) přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže.

Služební cesta

§ 46

(1) Státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou vyslán na služební cestu, a to i bez svého souhlasu. Při vyslání na služební cestu se určí místo nástupu, místo cíle a místo ukončení služební cesty, doba trvání a způsob dopravy a ubytování; mohou se též určit další podmínky služební cesty.

(2) Při vyslání na služební cestu musí být přihlédnuto ke zdravotnímu stavu a osobnímu stavu státního zaměstnance a k jeho rodinným poměrům.

(3) Těhotná státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smějí být vysláni na služební cestu jen se svým souhlasem; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

§ 47

(1) Státní zaměstnanec je povinen nastoupit služební cestu i ve dnech pracovního klidu, jestliže to je k plnění úkolů služby nezbytné.

(2) Státní zaměstnanec na služební cestě koná službu podle příkazů představeného, který ho na tuto cestu vyslal.

(3) Za člena rodiny státního zaměstnance se pro účely náhrady výdajů v souvislosti se služební cestou považuje jeho manžel, partner podle zákona o registrovaném partnerství (dále jen „partner“), vlastní dítě, osvojenec, dítě svěřené státnímu zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitel, opatrovník a pěstoun. Jiná osoba je postavena na roveň člena rodiny pouze za předpokladu, že žije se státním zaměstnancem v domácnosti.

(4) Pro účely tohoto zákona se domácností rozumí společenství osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 48

Přeložení

(1) Státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou, která musí být předem určena, nejdéle však na dobu 180 dnů v kalendářním roce, přeložen k výkonu služby v oboru služby, který vykonává, do jiného služebního úřadu nebo do jiného organizačního útvaru služebního úřadu, a to i bez svého souhlasu. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu jeho přeložení prodloužit, nejdéle však o dobu 180 dnů.

(2) Pro přeložení musí trvat potřeba zajištění výkonu služby v jiném služebním úřadu nebo v jiném organizačním útvaru služebního úřadu, a to po celou dobu přeložení. Přeložení nelze

použít k jinému účelu než k zajištění výkonu služby. Při přeložení státního zaměstnance musí být přihlédnuto k jeho osobním a rodinným poměrům.

(3) Těhotná státní zaměstnankyně a státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec pečující o dítě do 8 let smějí být přeloženi jen se svým souhlasem; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

(4) Při přeložení státního zaměstnance do jiné obce, než ve které je jeho služební působiště nebo bydliště, zajistí státnímu zaměstnanci služební úřad, do kterého byl přeložen, ubytování na své náklady a poskytuje mu náhrady výdajů jako při služební cestě.

(5) Dojde-li v důsledku přeložení ke snížení platu státního zaměstnance, přísluší mu doplatek do výše platu před přeložením.

§ 49

Zproštění výkonu služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání nebo z důvodu vazby

(1) Státní zaměstnanec se na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti zproští výkonu služby až do skončení trestního stíhání. Státní zaměstnanec se dále zproští výkonu služby, byl-li vzat do vazby, a to po dobu jejího trvání.

(2) Orgán činný v trestním řízení neprodleně vyrozumí služební orgán o vydání usnesení o zahájení trestního stíhání podle odstavce 1 nebo o vzetí státního zaměstnance do vazby.

(3) Ode dne zproštění výkonu služby přísluší státnímu zaměstnanci plat ve výši 50 % jeho měsíčního platu, nejméně však ve výši minimální mzdy podle jiného zákona; tato část platu se zvýší o 10 % jeho měsíčního platu na každou státním zaměstnancem vyživovanou osobu, nejvýše však do výše 80 % jeho měsíčního platu. Vyživovanou osobou se rozumí osoba, které státní zaměstnanec výživu poskytuje nebo je povinen poskytovat.

(4) Pokud státní zaměstnanec nebyl pro trestný čin uvedený v odstavci 1 pravomocně odsouzen, jeho trestní stíhání nebylo podmíněně zastaveno ani nebylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, zkrácení jeho platu se mu po skončení trestního stíhání doplatí.

§ 50

Zařazení na jiné služební místo

(1) Státní zaměstnanec se zařadí na jiné služební místo na základě výsledku výběrového řízení na obsazení volného služebního místa.

(2) Doba trvání služebního poměru na dobu neurčitou není zařazením na jiné služební místo dotčena.

(3) Doba trvání služebního poměru na dobu určitou se zařazením na jiné služební místo nezkracuje.

§ 51

Změna doby trvání služebního poměru

(1) Státnímu zaměstnanci se doba trvání služebního poměru na dobu určitou změní z důvodů uvedených v § 43 a v § 60 odst. 2.

(2) Státnímu zaměstnanci se doba trvání služebního poměru na dobu určitou změní také jeho zařazením na jiné služební místo nebo jmenováním na služební místo představeného, na kterém má být služba vykonávána na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, která uplyne později než jeho dosavadní služební poměr na dobu určitou.

§ 52

Základní ustanovení o výběrovém řízení na obsazení volného služebního místa představeného

(1) Na obsazení volného služebního místa představeného se koná výběrové řízení, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Výběrové řízení na služební místo představeného vyhlašuje ten, kdo jej na dané služební místo jmenuje. Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 24 až 27.

(3) Předpoklad praxe se dokládá příslušnými listinami. Požaduje-li se pro účast ve výběrovém řízení na služební místo představeného praxe v uplynulém období, prodlužuje se toto období o dobu mateřské nebo rodičovské dovolené.

(4) Osoba, která byla jmenována na služební místo představeného na dobu určitou, se po dobu 3 let od uplynutí této doby považuje za osobu splňující předpoklady pro účast ve výběrovém řízení na služební místo představeného na stejný nebo nižší stupeň řízení.

(5) Na služební místo vedoucího zastupitelského úřadu se výběrové řízení nekoná.

§ 53

Jmenování na služební místo generálního ředitele

(1) Generálního ředitele jmenuje vláda na návrh předsedy vlády na dobu 7 let na základě výsledku výběrového řízení. Nikdo nemůže být generálním ředitelem jmenován více než jednou.

(2) Výběrová komise má 5 členů, které jmenuje a odvolává vláda.

(3) Výběrového řízení se mohou zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří jsou státními občany České republiky, dosáhli věku 40 let a vykonávají službu na služebním místě zástupce generálního ředitele nebo státního tajemníka.

(4) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Předseda vlády bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí účastníky výběrového řízení o jeho výsledku.

(5) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 54

Jmenování na služební místo zástupce generálního ředitele

(1) Zástupce generálního ředitele jmenuje vláda na návrh předsedy vlády na dobu 7 let na základě výsledku výběrového řízení. Nikdo nemůže být zástupcem generálního ředitele jmenován více než jednou.

(2) Výběrová komise má 5 členů, které jmenuje a odvolává vláda.

(3) Výběrového řízení se mohou zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří jsou státními občany České republiky, dosáhli věku 40 let a vykonávají službu na služebním místě generálního ředitele nebo státního tajemníka.

(4) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Předseda vlády bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí účastníky výběrového řízení o jeho výsledku.

(5) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 55

Jmenování na služební místo státního tajemníka

(1) Státního tajemníka jmenuje generální ředitel na dobu 7 let na základě výsledku výběrového řízení.

(2) Výběrová komise má 4 členy, které jmenuje a odvolává generální ředitel, z toho 2 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje generální ředitel z těch členů výběrové komise, které jmenoval bez návrhu příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády.

(3) V prvním kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušném ministerstvu, nebo v Úřadu vlády, jde-li o výběrové řízení na státního tajemníka v Úřadu vlády, pokud v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v ministerstvu nebo v Úřadu vlády a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(6) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli.

(7) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 56

Jmenování na služební místo vedoucího služebního úřadu

(1) Vedoucího služebního úřadu jmenuje ten, o kom to stanoví zákon, na dobu v něm stanovenou, jinak na dobu neurčitou, a to na základě výsledku výběrového řízení. Nestanoví-li zákon jinak, vedoucího služebního úřadu na služební místo jmenuje služební orgán ve služebním úřadu, který je bezprostředně nadřízen služebnímu úřadu, v němž má být služební místo obsazeno; není-li takový nadřízený služební úřad, jmenuje vedoucího služebního úřadu zástupce generálního ředitele.

(2) Výběrová komise na jmenování vedoucího služebního úřadu v ústředním správním úřadu má 4 členy, které jmenuje a odvolává vláda, z toho 2 členy na návrh generálního ředitele; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje vláda z těch členů výběrové komise, které jmenovala na návrh generálního ředitele. Výběrová komise na jmenování vedoucího služebního úřadu v jiném správním úřadu s celostátní působností má 4 členy, které jmenuje a odvolává ten, kdo vedoucího služebního úřadu jmenuje, z toho 2 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu a 1 člena na návrh generálního ředitele; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje ten, kdo výběrovou komisi jmenoval, z těch členů výběrové komise, které jmenoval na návrh příslušného ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu. V jiném správním úřadu má výběrová komise 3 členy, které jmenuje a odvolává ten, kdo vedoucího služebního úřadu jmenuje, z toho 1 člena na návrh generálního ředitele.

(3) V prvním kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušném správním úřadu, pokud v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného ve správním úřadu a v uplynulých

8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(6) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli. Jmenuje-li vedoucího služebního úřadu vláda, předseda vlády bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí účastníky výběrového řízení o jeho výsledku.

(7) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 57

Jmenování na služební místo náměstka pro řízení sekce nebo ředitele sekce

(1) Náměstka pro řízení sekce jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. Ředitele sekce jmenuje vedoucí služebního úřadu na základě výsledku výběrového řízení.

(2) Výběrová komise v ministerstvu nebo v Úřadu vlády má 4 členy, které jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy výběrové komise, kterého jmenuje státní tajemník z těch členů výběrové komise, které jmenoval na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády. V jiném správním úřadu má výběrová komise 3 členy, které jmenuje a odvolává vedoucí služebního úřadu.

(3) V prvním kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušné sekci příslušného správního úřadu a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušném správním úřadu a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(6) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení neuspěl ani ve druhém kole výběrového řízení, vyhlásí se třetí kolo výběrového řízení, kterého se mohou zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného ve správním úřadu a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(7) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli.

(8) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 58

Jmenování na služební místo ředitele odboru

(1) Ředitele odboru v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje ředitele odboru na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu.

(2) Výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného náměstka pro řízení sekce. V jiném správním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu.

(3) V prvním kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušné sekci příslušného správního úřadu, a není-li sekce, v příslušném správním úřadu, a v uplynulých 6 letech vykonávali nejméně po dobu 3 let ve správních úřadech, v krajských úřadech, v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného v příslušném správním úřadu a v uplynulých 6 letech vykonávali nejméně po dobu 3 let ve správních úřadech, v krajských úřadech, v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(6) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení neuspěl ani ve druhém kole výběrového řízení, vyhlásí se třetí kolo výběrového řízení, kterého se mohou zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu na služebním místě představeného ve správním úřadu a v uplynulých 6 letech vykonávali nejméně po dobu 3 let ve správních úřadech, v krajských úřadech, v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(7) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli.

(8) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

Jmenování na služební místo vedoucího oddělení

§ 59

(1) Vedoucího oddělení v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje vedoucího oddělení na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu.

(2) Výběrová komise má 3 členy. V ministerstvu nebo v Úřadu vlády její členy jmenuje a odvolává státní tajemník, z toho 2 členy na návrh příslušného ředitele odboru. V jiném správním úřadu jmenuje a odvolává členy výběrové komise vedoucí služebního úřadu.

(3) V prvním kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu ve služebním poměru na dobu neurčitou v příslušném správním úřadu a v uplynulých 4 letech vykonávali nejméně po dobu 2 let ve správních úřadech, v krajských úřadech, v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(4) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení ve výběrovém řízení neuspěl, vyhlásí se druhé kolo výběrového řízení.

(5) Ve druhém kole se mohou výběrového řízení zúčastnit pouze osoby, které úspěšně vykonaly úřednickou zkoušku a v uplynulých 4 letech vykonávali nejméně po dobu 2 let činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné.

(6) V případě, že žádný z účastníků výběrového řízení neuspěl ani ve druhém kole výběrového řízení, vyhlásí se třetí kolo výběrového řízení, kterého se mohou zúčastnit osoby, které splňují předpoklady a požadavky podle § 25, s výjimkou požadavku podle § 25 odst. 5 písm. b).

(7) Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli.

(8) Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na přijetí do služebního poměru nebo na jmenování na služební místo v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili.

§ 60

(1) Má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo vedoucího oddělení jmenována osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku, přijme se tato osoba do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním 2 měsíců; ustanovení § 29 odst. 3 se použije obdobně. Příplatek za vedení po tuto dobu nepřísluší.

(2) Státní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na změnu trvání služebního poměru na dobu neurčitou a na jmenování na služební místo vedoucího oddělení na dobu neurčitou, nebo na změnu trvání služebního poměru na dobu určitou a na jmenování na služební místo vedoucího oddělení na dobu určitou uvedenou v oznámení o vyhlášení výběrového řízení. Zkušební doba podle § 29 odst. 2 tím není dotčena.

§ 61

Odvolání ze služebního místa představeného

(1) Ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud

a) došlo ke zrušení služebního místa představeného,

- b) služební hodnocení obsahuje závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovující výsledky,
- c) přestal splňovat předpoklad zdravotní způsobilosti,
- d) přestal splňovat předpoklad spočívající ve způsobilosti seznamovat se s utajovanými informacemi, nebo
- e) byl zproštěn výkonu služby z důvodu vazby.

(2) Představený se ze služebního místa odvolá, jestliže o to písemně požádá. Rozhodnutí o odvolání se vydá tak, aby k odvolání došlo nejpozději do uplynutí doby 60 dnů ode dne podání žádosti.

(3) Generální ředitel nebo zástupce generálního ředitele se ze služebního místa odvolá i v případě, pokud zvláště závažným způsobem porušil služební kázeň nebo se dopustil zaviněného chování nebo jednání, jímž narušil důstojnost své funkce nebo ohrozil důvěru v jeho nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování.

(4) Vedoucí zastupitelského úřadu může být odvolán ze služebního místa z jakýchkoli důvodů nebo bez uvedení důvodu.

(5) Výkon služby na služebním místě představeného končí též dnem nabytí právní moci rozhodnutí o kárném opatření podle § 91 odst. 2 písm. c) nebo d).

§ 62

Převedení na jiné služební místo

(1) Státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě

- a) ze zdravotních důvodů,
- b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného,
- c) v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace,
- d) v důsledku uplynutí doby, na kterou byl státní zaměstnanec zařazen na služební místo nebo jmenován na služební místo představeného na dobu určitou, aniž by současně skončil jeho služební poměr, nebo
- e) přestal-li splňovat předpoklad spočívající ve způsobilosti seznamovat se s utajovanými informacemi podle právního předpisu o ochraně utajovaných informací.

(2) Podle odstavce 1 písm. a) se převede státní zaměstnanec na služební místo, na kterém je služba pro něj vhodná,

- a) jestliže pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu na základě lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy dlouhodobě způsobilost vykonávat dosavadní službu nebo ji nesmí konat pro služební úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo ohrožení touto nemocí,
- b) koná-li těhotná státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matka do konce devátého měsíce po porodu službu, kterou nesmějí být tyto státní zaměstnankyně zaměstnány nebo která podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství nebo mateřské poslání,
- c) jestliže to je nutné podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví v zájmu ochrany zdraví jiných fyzických osob před infekčními nemocemi,
- d) jestliže byl uznán nezpůsobilým ke službě v noci, nebo

e) požádá-li o to těhotná státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matka do konce devátého měsíce po porodu, která vykonává službu v noci.

(3) Dlouhodobé pozbytí způsobilosti vykonávat dosavadní službu podle odstavce 2 písm. a) spočívá ve zdravotním stavu, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti státního zaměstnance významné pro jeho schopnost vykonávat službu, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.

(4) Při převedení státního zaměstnance podle odstavce 2 se vedle zdravotních hledisek sleduje, aby služba byla pro něj vhodná též vzhledem k jeho kvalifikaci a schopnostem.

(5) Dojde-li v důsledku převedení podle odstavce 2 písm. a) ke snížení platu státního zaměstnance, přísluší mu po dobu převedení k platu doplatek do výše platu před převedením. Doplatek přísluší nejdéle po dobu 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích.

§ 63

Zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů

Nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 62 odst. 1 písm. b) až e) a v § 62 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 12 měsíců. Ode dne zařazení mimo výkon služby činí plat státního zaměstnance 50 % měsíčního platu, nejméně však ve výši minimální mzdy podle jiného zákona; tato část platu se zvýší o 10 % měsíčního platu na každou státním zaměstnancem vyživovanou osobu, nejvýše však do výše 80 % měsíčního platu.

§ 64

Zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené

(1) Státní zaměstnankyně, která čerpá mateřskou dovolenou, se zařadí mimo výkon služby. Mimo výkon služby se zařadí též státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec, čerpají-li rodičovskou dovolenou.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státní zaměstnankyni a státnímu zaměstnanci plat.

§ 65

Zařazení mimo výkon služby pro výkon funkce v odborové organizaci

(1) Státní zaměstnanec, který byl zvolen do funkce v orgánu odborové organizace, jejíž výkon vyžaduje jeho uvolnění v rozsahu stanovené služební doby, se zařadí mimo výkon služby po dobu výkonu této funkce.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 66

Zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby

(1) Nastanou-li po vzniku služebního poměru překážky, které mají za následek pozastavení výkonu služby, zařadí se státní zaměstnanec mimo výkon služby.

(2) Po dobu zařazení podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 67

Zastupování

(1) Státní zaměstnanec je povinen na základě příkazu zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě, než je zařazeno služební místo, na které byl jmenován.

(2) V době zastupování státní zaměstnanec nevykonává v plném rozsahu dosavadní služební úkoly.

(3) Doba zastupování nesmí překročit 180 dnů v kalendářním roce; to neplatí v případě, že státní zaměstnanec s delší dobou zastupování souhlasí.

§ 68

Vyslání k výkonu zahraniční služby a zařazení po jeho ukončení

(1) Státní zaměstnanec může být s písemným souhlasem vyslán na předem určenou dobu k výkonu zahraniční služby.

(2) Služební orgán může se státním zaměstnancem v souvislosti s vysláním k výkonu zahraniční služby uzavřít dohodu o výkonu zahraniční služby, která obsahuje

a) dobu vyslání k výkonu zahraniční služby,

b) závazek státního zaměstnance

1. vykonávat zahraniční službu na služebním působišti po dobu podle písmene a),

2. uhradit náklady spojené s vysláním k výkonu zahraniční služby, nevykoná-li zahraniční službu na služebním působišti po dobu podle písmene a),

c) druhy nákladů, které bude státní zaměstnanec povinen služebnímu úřadu uhradit, a jejich nejvyšší částku,

d) důvody, pro které lze státnímu zaměstnanci povinnost k úhradě nákladů prominout.

(3) Služební orgán může výkon zahraniční služby ukončit i před uplynutím určené doby. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu výkonu zahraniční služby prodloužit.

(4) Státní zaměstnanec po ukončení výkonu zahraniční služby může být zařazen nebo jmenován až na dobu 2 let na volné služební místo v jím vykonávaném oboru služby i do kteréhokoli ústředního správního úřadu i bez jeho souhlasu, a se svým souhlasem i na dobu delší; výběrové řízení se nekoná. Státního zaměstnance lze zařadit nebo jmenovat i na služební místo v nižší platové třídě; doplatek do výše platu před vysláním k výkonu zahraniční služby mu nepřísluší.

§ 69
Zkrácení služební doby

Státnímu zaměstnanci může být na jeho žádost povoleno zkrácení stanovené služební doby.

§ 70
Přerušení výkonu služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže

(1) Státnímu zaměstnanci, který vykonává službu bez přerušení po dobu alespoň 5 let, lze na žádost přerušit výkon služby za účelem jeho dalšího vzdělání nebo odborné stáže až na dobu 12 měsíců.

(2) Po dobu přerušení výkonu služby podle odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci plat.

Společná ustanovení o změnách služebního poměru

§ 71

Generální ředitelství vede přehled státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby včetně důvodu zařazení mimo výkon služby. Služební úřady jsou povinny sdělit bez zbytečného odkladu generálnímu ředitelství prostřednictvím nadřízených služebních úřadů evidenční čísla, služební označení, obory služby a platová zařazení státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby a důvod jejich zařazení mimo výkon služby a tyto údaje aktualizovat.

§ 72

(1) Státní zaměstnanec se po odpadnutí důvodu změny služebního poměru podle § 48, 49, 64, 65 nebo 70 zařadí k výkonu služby na jeho původní služební místo; obdobně to platí po skončení zařazení mimo výkon služby pro pozastavení služby z důvodu výkonu vojenského cvičení nebo mimořádné služby.

(2) Na služební místo státního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 lze zařadit nebo jmenovat jiného státního zaměstnance jen na dobu určitou, která nesmí být delší než doba, po kterou trvá změna služebního poměru podle odstavce 1.

(3) Nelze-li postupovat podle odstavce 1 v důsledku zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace, nebo odpadne-li jiný důvod změny služebního poměru, pro který státní zaměstnanec nemohl vykonávat službu, zařadí se k výkonu služby na volné služební místo; přednostně se zařazují státními zaměstnanci z příslušného oboru služby. K výkonu služby na služební místo zařazené v nižší platové třídě však lze státního zaměstnance zařadit jen s jeho souhlasem.

Hlava V

Skončení služebního poměru

§ 73

Základní ustanovení

Služební poměr skončí v případech stanovených tímto zákonem, neskončil-li smrtí státního zaměstnance nebo jeho prohlášením za mrtvého, popřípadě uplynutím doby, jde-li o služební poměr na dobu určitou.

§ 74

Skončení služebního poměru rozhodnutím služebního orgánu

- (1) Služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru
- a) nesplňuje-li státní zaměstnanec předpoklad státního občanství,
 - b) nesplňuje-li státní zaměstnanec předpoklad zdravotní způsobilosti, protože pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu na základě lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy dlouhodobě způsobilost vykonávat službu nebo ji nesmí konat pro služební úraz, onemocnění nemocí z povolání nebo ohrožení touto nemocí, uplynula-li doba 12 měsíců ode dne převedení na jiné služební místo,
 - c) jestliže dvě po sobě jdoucí služební hodnocení státního zaměstnance obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovující výsledky,
 - d) nesplňuje-li státní zaměstnanec bez zavinění služebního úřadu jiný předpoklad potřebný k výkonu služby, nebo
 - e) uplynula-li doba 12 měsíců, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, v případě, kdy
 1. byl odvolán ze služebního místa představeného,
 2. bylo zrušeno jeho služební místo v systemizaci, nebo
 3. pozbyl způsobilost seznamovat se s utajovanými informacemi.
- (2) Při skončení služebního poměru na dobu neurčitou z důvodu podle odstavce 1 písm. e) má státní zaměstnanec nárok na výplatu odbytného. Při nepřetržité době trvání služebního poměru
- a) nepřesahující 3 roky přísluší odbytné ve výši trojnásobku měsíčního platu,
 - b) nepřesahující 6 let, ale přesahující 3 roky, přísluší odbytné ve výši šestinásobku měsíčního platu,
 - c) nepřesahující 9 let, ale přesahující 6 let, přísluší odbytné ve výši devítinásobku měsíčního platu,
 - d) přesahující 9 let přísluší odbytné ve výši dvanáctinásobku měsíčního platu státního zaměstnance.

(3) Není-li odbytné podle odstavce 2 vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplátí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

(4) Služební poměr skončí uplynutím doby uvedené v rozhodnutí; tato doba počíná plynout ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a činí v případě podle odstavce 1 písm. a) a e) 10 dnů a v případě podle odstavce 1 písm. b) až d) 60 dnů.

§ 75

Skončení služebního poměru na základě žádosti státního zaměstnance

Služební poměr může skončit na základě písemné žádosti státního zaměstnance. Služební poměr skončí uplynutím doby uvedené v rozhodnutí. Rozhodnutí o skončení služebního poměru se vydá tak, aby služební poměr skončil do 60 dnů ode dne podání žádosti.

§ 76

Skončení služebního poměru ze zákona

(1) Služební poměr skončí

- a) v případě, kdy byl státní zaměstnanec pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin proti pořádku ve věcech veřejných z nedbalosti anebo byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, dnem nabytí právní moci rozsudku,
- b) v případě, kdy v řízení o trestném činu podle písmene a), kterého se státní zaměstnanec dopustil, za který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje 5 let, bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno nebo bylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,
- c) v případě, že byl státnímu zaměstnanci pravomocně uložen trest zákazu činnosti vykonávat službu, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,
- d) v případě, kdy byl státní zaměstnanec na základě pravomocného soudního rozhodnutí omezen na svéprávnosti, dnem nabytí právní moci rozsudku,
- e) bylo-li státnímu zaměstnanci pravomocně uloženo kárné opatření propuštění ze služebního poměru, dnem nabytí právní moci rozhodnutí,
- f) zrušením služebního poměru služebním orgánem nebo státním zaměstnancem ve zkušební době z jakéhokoliv důvodu nebo bez uvedení důvodu, a to dnem doručení písemného oznámení o zrušení služebního poměru, není-li v něm uveden den pozdější; služební orgán nesmí ve zkušební době zrušit služební poměr v době prvních 14 dnů trvání dočasné neschopnosti k výkonu služby,
- g) posledním dnem kalendářního měsíce, v němž státní zaměstnanec nevykonával úspěšně ani opakovanou úřednickou zkoušku, nebo
- h) dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zaměstnanec dovršil věk 70 let.

(2) Služební poměr skončí rovněž dnem vzniku překážky výkonu služby podle § 34 odst. 3 písm. b).

§ 77

Nezákonné skončení služebního poměru

(1) Je-li pravomocné rozhodnutí o skončení služebního poměru zrušeno pro nezákonnost, služební poměr státnímu zaměstnanci neskonal a má nárok na plat ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o skončení služebního poměru, a to až do doby jeho zařazení k výkonu služby.

(2) Oznámí-li státní zaměstnanec písemně služebnímu úřadu, že nehodlá ve službě pokračovat, postupuje se při skončení služebního poměru podle § 75. V takovém případě má zaměstnanec nárok na plat do dne nabytí právní moci rozhodnutí podle § 75.

Hlava VI

Služební posudek a potvrzení o službě

§ 78

(1) Služební orgán vydá státnímu zaměstnanci služební posudek a potvrzení o službě; jinému je nelze vydat. Generálnímu řediteli a zástupci generálního ředitele se služební posudek nevydává. Potvrzení o službě generálnímu řediteli a zástupci generálního ředitele vydá státní tajemník v Úřadu vlády.

(2) Služební posudek vychází ze služebního hodnocení státního zaměstnance a smí obsahovat jen skutečnosti týkající se výkonu služby.

(3) Potvrzení o službě obsahuje

- a) obor služby, který státní zaměstnanec vykonával,
- b) dobu trvání služebního poměru,
- c) závazky státního zaměstnance vůči služebnímu úřadu,
- d) v jakém pořadí a v čí prospěch jsou z platu státního zaměstnance prováděny srážky,
- e) údaj o důvodu skončení služebního poměru,
- f) údaje o výši průměrného výdělku a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci.

(4) Jiné informace o státním zaměstnanci, než uvedené v odstavci 3, mohou být podávány pouze s jeho souhlasem, nestanoví-li zákon jinak.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI A PRÁVA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ, PŘÍKAZY K VÝKONU SLUŽBY A OCENĚNÍ ZA PŘÍKLADNÝ VÝKON SLUŽBY

Povinnosti státních zaměstnanců

§ 79

(1) Státní zaměstnanec je povinen

- a) zachovávat při výkonu služby věrnost České republice,
- b) vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost,
- c) při výkonu služby dodržovat právní předpisy vztahující se k jejímu výkonu, služební předpisy a příkazy k výkonu služby,
- d) plnit služební úkoly osobně, řádně a včas,
- e) prohlubovat si vzdělání podle pokynů služebního orgánu,
- f) dodržovat služební kázeň,

- g) poskytovat informace o činnosti služebního úřadu podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jestliže to patří k jeho služebním úkolům,
- h) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byl této povinnosti zproštěn; povinnost zachovávat mlčenlivost, která státnímu zaměstnanci vyplývá z jiného zákona, není dotčena,
- i) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance,
- j) v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody v hodnotě přesahující částku 300 Kč, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných služebním orgánem,
- k) oznámit služebnímu orgánu, že je proti němu zahájeno trestní stíhání a v jaké věci,
- l) zastupovat představeného nebo státního zaměstnance na služebním místě zařazeném ve vyšší platové třídě,
- m) vykonávat službu ve výběrové komisi, zkušební komisi, při smírčím řízení, v kárné komisi a v dalších orgánech zřizovaných služebním orgánem podle služebního předpisu,
- n) zachovávat pravidla slušnosti vůči představeným, ostatním státním zaměstnancům a zaměstnancům ve správním úřadu a při úředním jednání,
- o) plně využívat služební dobu k výkonu služby,
- p) řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který mu byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím,
- q) při výkonu služby z jiného místa vykonávat službu pouze na místě sjednaném v dohodě o výkonu služby z jiného místa a dodržovat podmínky sjednané v této dohodě,
- r) při úředním ústním nebo písemném jednání s fyzickými osobami nebo právníckými osobami sdělit své jméno, popřípadě jména, a příjmení, služební označení a název organizačního útvaru služebního úřadu, v němž je zařazen,
- s) vykonávat službu při odvracení živelní pohromy nebo jiného hrozícího nebezpečí anebo se podílet na zmírnění jejich bezprostředních následků,
- t) dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem generálního ředitele.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a h) až k) je povinen státní zaměstnanec dodržovat, i když nevykonává službu.

(3) Víra, náboženství ani politické nebo jiné smýšlení státního zaměstnance nesmějí být na újmu řádného a nestranného výkonu jeho služby.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může státního zaměstnance zprostit služební orgán; vedoucího služebního úřadu může této povinnosti zprostit vedoucí nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, může vedoucího služebního úřadu zprostit povinnosti zachovávat mlčenlivost generální ředitel.

(5) Povinnosti zachovávat mlčenlivost o služebních věcech může generálního ředitele a zástupce generálního ředitele zprostit předseda vlády.

(6) Jiné zákony, které stanoví povinnost zachovávat mlčenlivost, nejsou odstavci 4 a 5 dotčeny.

§ 80

Představený je dále povinen

- a) řídit a kontrolovat výkon služby podřízenými státními zaměstnanci, průběžně hodnotit výkon služby státních zaměstnanců a podílet se na jejich služebním hodnocení,
- b) zachovávat pravidla slušnosti vůči podřízeným státním zaměstnancům a zaměstnancům,
- c) plnit vůči podřízeným zaměstnancům povinnosti vedoucího zaměstnance podle zákoníku práce,
- d) poskytovat podřízeným státním zaměstnancům informace potřebné pro řádný výkon jejich služby.

§ 81

Práva státních zaměstnanců

(1) Státní zaměstnanci, kteří vykonávají službu v mezích oprávnění stanovených jinými právními předpisy, tímto zákonem a služebními předpisy, mají právo, aby jim služební úřad, v němž vykonávají službu, poskytoval podporu při výkonu služby. Bude-li vůči státnímu zaměstnanci podána stížnost, že porušil povinnosti, které státním zaměstnancům vyplývají ze zákona, musí služební orgán záležitost, která je předmětem stížnosti, řádně přezkoumat a včas vyřídit a státního zaměstnance o výsledku jejího vyřízení vyrozumět.

(2) Státní zaměstnanec má zejména právo

- a) na vytvoření podmínek pro řádný výkon služby,
- b) na to, aby mu byla ve služebním úřadu k dispozici odborná literatura vztahující se k jím vykonávanému oboru služby,
- c) na veřejné užívání služebního označení státního zaměstnance včetně služebního označení představeného nebo služebního orgánu,
- d) na prohlubování vzdělání,
- e) na plat a platový postup; platová třída státního zaměstnance odpovídá služebnímu místu v oboru služby, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován; změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy lze bez souhlasu státního zaměstnance provést jen v případech stanovených tímto zákonem nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu,
- f) odmítnout vyřizovat služební úkoly, které nepatří do působnosti služebního úřadu, v němž vykonává službu, nebo nepatří do oboru služby, v němž vykonává službu,
- g) odmítnout splnit služební úkol, který má podle jiného právního předpisu, služebního předpisu nebo příkazu splnit osobně představený; to neplatí v případě zastupování,
- h) podat ve věcech výkonu služby a služebních vztahů stížnost,
- i) domáhat se zákonným způsobem svých práv vyplývajících ze služebního poměru.

Omezení některých práv státních zaměstnanců

§ 82

Představený nesmí po dobu trvání služebního poměru vykonávat žádnou funkci v politické straně nebo v politickém hnutí.

§ 83

(1) Státní zaměstnanec nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů obchodních korporací provozujících podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy byl do těchto orgánů vyslán služebním orgánem; vyslaný státní zaměstnanec jedná v těchto orgánech jako zástupce státu, je povinen prosazovat jeho zájmy a nesmí od příslušné obchodní korporace pobírat odměnu, nestanoví-li zákon jinak. Zákaz pobírat odměnu trvá i v době po skončení služebního poměru.

(2) Státní zaměstnanec může vykonávat jinou výdělečnou činnost než službu podle tohoto zákona pouze s předchozím písemným souhlasem služebního orgánu; toto omezení neplatí v případech podle § 65 a 66 a při výkonu vazby. Toto omezení se rovněž nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou, na činnost znalce nebo tlumočnicka vykonávanou podle jiného zákona pro soud nebo jiný správní úřad, než ten, ve kterém vykonává službu, na činnost v poradních orgánech vlády a jejích orgánů, činnost v poradních nebo jiných orgánech ústředního správního úřadu a na správu vlastního majetku.

§ 84

(1) Představenému nepřísluší vykonávat právo na stávku.

(2) Požadavky týkající se služebních vztahů státních zaměstnanců uplatňované představenými musí být bez zbytečného odkladu a průtahů projednány ve smírčím řízení. Ve smírčím řízení jednají představení nebo jejich zástupci a za služební úřad služební orgán nebo státní zaměstnanec, do jehož oboru služby tato záležitost spadá, anebo zástupce.

§ 85

(1) Osoba, která vykonávala službu na služebním místě jako vedoucí služebního úřadu, náměstek pro řízení sekce nebo ředitel sekce, jehož služební poměr skončil, nesmí po dobu 2 let po skončení služebního poměru vykonávat přímou podnikatelskou činnost ani podnikatelskou činnost jako společník právnické osoby v takovém oboru, v jakém vykonávala službu; to neplatí, jde-li o podnikatelskou činnost vykonávanou jako svobodné povolání podle jiného zákona.

(2) Porušení povinnosti podle odstavce 1 je přestupkem, za který lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč nebo zákaz činnosti.

(3) Přestupek podle odstavce 2 projedná krajský úřad, v jehož obvodu má sídlo služební úřad, ve kterém osoba uvedená v odstavci 1 jako státní zaměstnanec vykonávala službu.

Příkaz k výkonu služby

§ 86

(1) Služební úkoly ukládá a jejich plnění řídí a kontroluje příslušný člen vlády, vedoucí Úřadu vlády a představený.

(2) Člen vlády může státním zaměstnancům zařazeným v příslušném útvaru Úřadu vlády ukládat služební úkoly a jejich plnění řídit a kontrolovat, pokud jej vláda pověřila zabezpečováním úkolů, které jinak spadají do působnosti Úřadu vlády. Je-li takovým útvarem sekce, považuje se náměstek pro řízení sekce za náměstka tohoto člena vlády.

(3) Příkazy k výkonu služby je oprávněn dávat státnímu zaměstnanci ten, kdo je uveden v odstavci 1 anebo 2, nebo ten, o němž tak stanoví jiný zákon; představený je oprávněn státním zaměstnancům dávat tyto příkazy v rozsahu stanoveném služebním předpisem.

(4) Ten, kdo je uveden v odstavci 3, není oprávněn přikázat podřízenému státnímu zaměstnanci, aby plnil služební úkol, který má podle jiného právního předpisu, služebního předpisu nebo příkazu splnit osobně sám; to neplatí v případě zastupování.

§ 87

(1) Má-li státní zaměstnanec za to, že příkaz je v rozporu s právním předpisem nebo služebním předpisem, je povinen na to upozornit bezprostředně nadřízeného představeného, vyššího představeného, vedoucího služebního úřadu, příslušného člena vlády nebo vedoucího Úřadu vlády dříve, než tento příkaz začne plnit. Nedojde-li k nápravě, je státní zaměstnanec povinen na tento rozpor písemně upozornit.

(2) Trvá-li bezprostředně nadřízený představený, vyšší představený, vedoucí služebního úřadu, příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády přes písemné upozornění na splnění příkazu, je povinen vydat příkaz státnímu zaměstnanci písemně. Písemné upozornění a písemný příkaz se založí do osobního spisu státního zaměstnance; o tomto postupu se neprodleně písemně vyrozumí generální ředitel.

(3) Státní zaměstnanec nesmí splnit příkaz, spáchal-li by jeho splněním trestný čin nebo správní delikt.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí přiměřeně i v případě, má-li státní zaměstnanec za to, že služební předpis je v rozporu s právním předpisem.

(5) Odstavce 1 až 4 platí obdobně i pro zaměstnance v pracovním poměru vykonávajícího činnosti podle § 5 a pro osobu ve služebním poměru podle jiného zákona zařazenou k výkonu služby ve služebním úřadu.

§ 88

Ocenění za příkladný výkon služby

(1) Služební orgán může státnímu zaměstnanci přiznat ocenění za příkladný výkon služby.

(2) Oceněním za příkladnou službu je písemná pochvala nebo věcný dar.

(3) Záznam o přiznání ocenění za příkladnou službu se založí do osobního spisu státního zaměstnance. Hodnota věcného daru nesmí překročit v kalendářním roce částku 5 000 Kč.

(4) Služební orgán může státnímu zaměstnanci poskytnout peněžitou odměnu, kterou ocení poskytnutí pomoci při předcházení požárům nebo živelním událostem, jejich likvidaci nebo odstraňování jejich následků nebo při jiných mimořádných událostech, při nichž může být ohrožen majetek, zdraví nebo život. Odměnu lze poskytnout i při životním nebo pracovním jubileu a při prvním skončení služebního poměru po přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nebo po nabytí nároku na starobní důchod.

ČÁST ČTVRTÁ KÁRNÁ ODPOVĚDNOST

§ 89 Služební kázeň

Služební kázní se rozumí řádné plnění povinností státního zaměstnance vyplývajících mu z právních předpisů, které se vztahují ke službě v jím vykonávaném oboru služby, ze služebních předpisů a z příkazů.

§ 90 Kárné provinění

- (1) Zaviněné porušení služební kázně je kárným proviněním.
- (2) Státní zaměstnanec odpovídá za kárné provinění. Za kárné provinění nelze podle této části postihnout generálního ředitele a zástupce generálního ředitele.
- (3) Drobné nedostatky ve službě může představený nebo služební orgán vyřídit tak, že je státnímu zaměstnanci ústně nebo písemně vytkne. Písemná výtka se založí do osobního spisu státního zaměstnance na dobu 1 roku; po uplynutí této doby se z osobního spisu státního zaměstnance vyřadí.

§ 91 Kárné opatření

- (1) Za kárné provinění lze uložit státnímu zaměstnanci kárné opatření.
- (2) Kárným opatřením je
 - a) písemná důtka,
 - b) snížení platu až o 15 % na dobu až 3 kalendářních měsíců,
 - c) odvolání ze služebního místa představeného, nebo
 - d) propuštění ze služebního poměru.
- (3) Při určení druhu kárného opatření se přihlédne k závažnosti kárného provinění, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž bylo spácháno, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu státního zaměstnance k dodržování služební kázně a k tomu, zda již byl kázeňsky trestán. Odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru lze uložit jen za zvlášť závažné kárné provinění.

(4) Za více kárných provinění státního zaměstnance projednaných ve společném řízení se uloží kárné opatření podle nejzávažnějšího kárného provinění.

(5) Kárné opatření nelze uložit, byl-li státní zaměstnanec za týž skutek pravomocně potrestán soudem nebo jiným správním orgánem.

(6) Od uložení kárného opatření lze v rozhodnutí o kárném provinění upustit, jestliže k nápravě státního zaměstnance postačí samotné projednání kárného provinění.

(7) Rozhodnutí o uložení kárného opatření, které je v právní moci, se založí do osobního spisu státního zaměstnance.

§ 92

Zánik kárné odpovědnosti

Kárná odpovědnost státního zaměstnance za kárné provinění zaniká, jestliže do 1 roku od jeho spáchání nebylo zahájeno kárné řízení.

Výkon kárné pravomoci

§ 93

(1) Kárnou pravomoc vykonávají kárné komise prvního stupně a kárné komise druhého stupně.

(2) Členy kárné komise složené ze státních zaměstnanců jmenuje a odvolává příslušný služební orgán; komise má 3 členy. Nejméně 1 člen kárné komise musí mít vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu. Kárné komisi předsedá nejvýše služebně postavený státní zaměstnanec. Je-li v kárné komisi více stejně služebně postavených státních zaměstnanců, určí se z nich předseda komise losem. Členem kárné komise nemůže být státní zaměstnanec, kterému bylo pravomocně uloženo kárné opatření, pokud nebylo zhlazeno, nebo který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, který nezakládá ztrátu bezúhonnosti podle tohoto zákona, pokud odsouzení nebylo zhlazeno nebo se na státního zaměstnance nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Kárná komise je usnášeníschopná za přítomnosti všech svých členů a usnesení se přijímá většinou hlasů. Člen kárné komise se nesmí zdržet hlasování. Členové kárné komise se při svém rozhodování v kárném řízení neřídí příkazy představených.

(4) Kárná komise se nejprve usnáší o tom, zda státní zaměstnanec spáchal kárné provinění, a posléze o tom, jaké kárné opatření se mu uloží.

§ 94

(1) Kárná komise prvního stupně se zřizuje ve služebním úřadu, jestliže v něm službu vykonává alespoň 25 státních zaměstnanců. Nelze-li ve služebním úřadu zřídit kárnou komisi prvního stupně, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízená u nadřízeného služebního

úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízená u generálního ředitelství.

(2) Kárnou pravomoc vůči vedoucímu služebního úřadu vykonává kárná komise prvního stupně zřízená u nadřízeného služebního úřadu. Nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, vykonává kárnou pravomoc kárná komise prvního stupně zřízená u generálního ředitelství.

§ 95

Kárná komise druhého stupně se zřizuje u generálního ředitelství.

Kárné řízení

§ 96

(1) Kárné řízení zahajuje z moci úřední kárná komise na základě podnětu generálního ředitele, příslušného služebního orgánu nebo představeného. Jde-li o kárné provinění vedoucího služebního úřadu, zahajuje se řízení na základě podnětu služebního orgánu v nadřízeném služebním úřadu, a nemá-li služební úřad nadřízený služební úřad, na základě podnětu generálního ředitele.

(2) Podnět k zahájení kárného řízení z moci úřední, jde-li o kárné provinění státního tajemníka nebo náměstka pro řízení sekce, může podat i příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.

§ 97

Podnět k zahájení kárného řízení kromě údajů potřebných k identifikaci státního zaměstnance obsahuje

- a) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,
- b) popis skutku, kterým měla být porušena služební kázeň, a
- c) označení důkazů.

§ 98

(1) Jestliže se státní zaměstnanec dopustil více kárných provinění, projednávají se ve společném řízení.

(2) Na státního zaměstnance se do doby, než je o jeho vině pravomocně rozhodnuto, hledí, jako by byl nevinný.

- (3) Kárná komise zastaví řízení o kárném provinění, jestliže zjistí, že
- a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není kárným proviněním,
 - b) skutek nespáchal státní zaměstnanec,
 - c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo státnímu zaměstnanci prokázáno,
 - d) odpovědnost za kárné provinění zanikla,

- e) státní zaměstnanec byl za týž skutek již pravomocně potrestán rozhodnutím soudu nebo správního orgánu,
- f) státní zaměstnanec zemřel nebo přestal být státním zaměstnancem,
- g) věc byla po zahájení řízení postoupena jinému správnímu orgánu nebo orgánu činnému v trestním řízení.

(4) V případech podle odstavce 3 písm. a) až c) se usnesení účastníkovi řízení oznamuje, jinak se pouze poznamená do spisu.

§ 99

Zahlazení kárného opatření

(1) Na státního zaměstnance se hledí, jako by nebyl za kárné provinění postižen, po uplynutí

- a) 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, byla-li jím uložena písemná důtka,
- b) 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, bylo-li jím uloženo snížení platu, nebo
- c) 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí v ostatních případech.

(2) Rozhodnutí o uložení kárného opatření se po zahlazení kárného opatření vyřadí z osobního spisu státního zaměstnance; to neplatí v případě propuštění ze služebního poměru.

ČÁST PÁTÁ **PODMÍNKY VÝKONU SLUŽBY**

Hlava I

Rovné zacházení a zákaz diskriminace

§ 100

Na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve služebním poměru se § 16 a 17 zákoníku práce použijí obdobně.

Hlava II

Služební doba a doba odpočinku

§ 101

Služební doba

(1) Služební doba státních zaměstnanců a přestávka ve službě se řídí § 78, § 79 odst. 1 a 2, § 80 až 84, 88 a 89 zákoníku práce. Pracovní doba podle zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za služební dobu.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba podle § 79 odst. 1 zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za stanovenou služební dobu.

(3) Služební dobu rozvrhuje, kratší služební dobu povoluje a začátek a konec služební doby určuje služební orgán; řídí se § 90 odst. 1, § 90 odst. 2 písm. a) a e), § 91 odst. 1 a 2, § 91 odst. 3 písm. c) až f), § 91 odst. 4 a 5, § 92 odst. 1 až 3 a § 96 zákoníku práce.

(4) Generální ředitel stanoví služebním předpisem podrobnější pravidla pro rozvržení služební doby včetně začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, a to i s ohledem na vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem služby.

§ 102

Pružné rozvržení služební doby

(1) Pružné rozvržení služební doby může povolit služební orgán.

(2) Bylo-li pružné rozvržení služební doby povoleno, řídí se § 85, 97 a 98 zákoníku práce.

§ 103

Služební pohotovost

(1) Služební pohotovost nařizuje státnímu zaměstnanci písemně služební orgán.

(2) Služba konaná v době služební pohotovosti nad stanovenou služební dobu je službou přesčas.

§ 104

Služba přesčas a služba v noční době

(1) Služba přesčas a služba v noční době státních zaměstnanců se řídí § 93 a 94 zákoníku práce.

(2) Službu přesčas státnímu zaměstnanci nařizuje písemně služební orgán.

§ 105

Dovolená a dodatková dovolená

(1) Dovolená státních zaměstnanců činí 5 týdnů v kalendářním roce; jinak se řídí § 211 písm. a) a b) a § 212 až 223 zákoníku práce.

(2) Čerpání dovolené a dodatkové dovolené nařizuje písemně služební orgán.

(3) Za dobu čerpání dovolené a dodatkové dovolené přísluší státnímu zaměstnanci náhrada platu ve výši průměrného výdělku.

Hlava III Služební volno

Překážky ve službě na straně státního zaměstnance a služební volno

§ 106

(1) Překážky ve službě na straně státního zaměstnance pro důležité osobní překážky, překážky ve službě na straně státního zaměstnance z důvodu obecného zájmu a společná ustanovení o překážkách ve službě na straně státního zaměstnance se řídí § 191, 199 až 204 a 206 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci.

(2) Státnímu zaměstnanci přísluší za dobu překážky ve službě plat, pokud jde o překážku, která se řídí

- a) § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, a je podle těchto pracovněprávních předpisů placená,
- b) § 203 odst. 2 zákoníku práce a je podle tohoto pracovněprávního předpisu placená, nebo
- c) § 204 zákoníku práce a je podle tohoto pracovněprávního předpisu placená.

(3) Generální ředitel může služebním předpisem stanovit další překážky ve službě, za které přísluší státnímu zaměstnanci plat.

§ 107

(1) Státnímu zaměstnanci lze na jeho žádost povolit čerpání neplaceného služebního volna. Služební volno povoluje služební orgán.

(2) Povolení podle odstavce 1 má písemnou formu a musí v něm být uvedena doba, na kterou bylo čerpání služebního volna povoleno.

§ 108

Překážky ve službě na straně služebního úřadu

(1) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro přechodnou závadu způsobenou dodávkou energie, chybnými podklady nebo jinými provozními příčinami, mu přísluší plat.

(2) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu v důsledku nepříznivých povětrnostních vlivů, mu přísluší plat.

(3) Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu, než jsou uvedeny v odstavci 1, mu přísluší plat.

Hlava IV

Vzdělávání státních zaměstnanců

§ 109

Prohlubování vzdělání

(1) Prohlubováním vzdělání je vstupní vzdělávání, průběžné vzdělávání, vzdělávání představených a jazykové vzdělávání. Prohlubování vzdělání státního zaměstnance se zaměřuje na jeho další odborný růst v jím vykonávaném oboru služby včetně zdokonalování nebo získávání jazykových znalostí.

(2) Prohlubování vzdělání státního zaměstnance se považuje za výkon služby, za který přísluší státnímu zaměstnanci plat.

(3) Rozsah prohlubování vzdělání státního zaměstnance určuje služební orgán, přitom vychází z výsledku služebního hodnocení státního zaměstnance.

(4) Náklady vynaložené na prohlubování vzdělání nese služební úřad.

§ 110

Služební volno k individuálním studijním účelům

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší v kalendářním roce služební volno k individuálním studijním účelům v rozsahu 6 dnů výkonu služby.

(2) Čerpání služebního volna k individuálním studijním účelům nařizuje písemně služební orgán a stanovuje individuální vzdělávací cíl tohoto služebního volna.

(3) Za dobu čerpání služebního volna k individuálním studijním účelům se státnímu zaměstnanci plat nekrátí.

Zvýšení vzdělání

§ 111

(1) Ke zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně služebního volna k tomuto vzdělání je třeba povolení služebního orgánu. Zvýšením vzdělání se rozumí též jeho rozšíření.

(2) Při zvyšování vzdělání státního zaměstnance studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole anebo vysláním na studijní pobyt přísluší státnímu zaměstnanci služební volno s náhradou platu ve výši průměrného výdělku. Za vyslání na studijní pobyt se považuje i vyslání národního experta do orgánu nebo instituce Evropské unie, jiné mezinárodní organizace, mírové nebo záchranné operace anebo za účelem humanitární pomoci v zahraničí.

(3) Rozsah úlev ve službě při zvýšení vzdělání státního zaměstnance se řídí § 232 odst. 1 zákoníku práce; větší rozsah úlev nelze povolit.

(4) K účasti na přijímací zkoušce ke studiu přísluší státnímu zaměstnanci služební volno v nezbytně nutném rozsahu.

(5) Plat nepřísluší za služební volno k účasti na

- a) přijímací zkoušce,
- b) opravné zkoušce, nebo
- c) promoci nebo podobném závěrečném ceremoniálu.

§ 112

(1) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu studiem na vyšší odborné škole nebo vysoké škole, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia.

(2) Státní zaměstnanec, kterému bylo povoleno zvýšení vzdělání na náklady služebního úřadu vysláním na studijní pobyt, je povinen po skončení studijního pobytu setrvat ve služebním poměru po dobu

- a) 1 roku, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 20 000 Kč,
- b) 2 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 30 000 Kč,
- c) 4 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 50 000 Kč,
- d) 5 let, jestliže náklady na studijní pobyt přesáhnou částku 100 000 Kč.

(3) Nesplní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru po dobu uvedenou v odstavcích 1 a 2, je povinen uhradit služebnímu úřadu náklady spojené se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Povinnost uhradit náklady mu vznikne i tehdy, jestliže jeho služební poměr skončí v průběhu studia nebo vyslání na studijní pobyt.

(4) Náklady spojené se studiem nebo vysláním na studijní pobyt zahrnují plat poskytnutý státnímu zaměstnanci za dobu služebního volna při studiu nebo vyslání na studijní pobyt, náhradu cestovních výdajů, jakož i další náklady uhrazené služebním úřadem v souvislosti se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Celková výše nákladů, které je povinen státní zaměstnanec uhradit, nesmí překročit částku

- a) 100 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vyšší odborné škole,
- b) 150 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v bakalářském studijním programu nebo v programu celoživotního vzdělávání,
- c) 200 000 Kč, jde-li o studium při výkonu služby na vysoké škole v magisterském nebo doktorském studijním programu,
- d) 500 000 Kč, jde-li o studijní pobyt.

(5) Splní-li státní zaměstnanec povinnost setrvat ve služebním poměru jenom zčásti, úhrada nákladů spojených se studiem nebo vysláním na studijní pobyt se poměrně sníží.

(6) Do doby setrvání státního zaměstnance ve služebním poměru se nezapočítává

- a) zproštění služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání nebo z důvodu vazby,
- b) zařazení mimo výkon služby z důvodu mateřské dovolené nebo rodičovské dovolené.

§ 113

(1) Služební úřad kontroluje průběh a výsledky zvyšování vzdělání státního zaměstnance; může zastavit poskytování úlev ve službě, jestliže státní zaměstnanec

- a) se stal dlouhodobě nezpůsobilým k výkonu služby, pro kterou si zvyšuje vzdělání; služební orgán mu však může poskytnout neplacené služební volno, nebo
- b) bez zavinění služebního úřadu neplní bez vážného důvodu povinnosti, které má při zvyšování vzdělání.

(2) Povinnost státního zaměstnance k úhradě nákladů vynaložených služebním úřadem na zvýšení vzdělání nevzniká, jestliže

- a) služební orgán v průběhu zvyšování vzdělání zastavil poskytování volna ke zvýšení vzdělání, protože státní zaměstnanec se bez svého zavinění stal dlouhodobě nezpůsobilým k výkonu služby, pro kterou si zvyšoval vzdělání,
- b) služební poměr skončil z některého z důvodů uvedených v § 74 odst. 1 písm. b) nebo e) nebo na žádost státního zaměstnance zařazeného mimo výkon služby podle § 63, nebo
- c) služební úřad nevyužíval v posledních 12 měsících po dobu nejméně 6 měsíců kvalifikaci státního zaměstnance, které na základě zvýšení vzdělání dosáhl.

Hlava V

Náhrady výdajů v souvislosti s výkonem služby

§ 114

Náhrada výdajů, které státním zaměstnancům vzniknou v souvislosti s výkonem služby a při výkonu zahraniční služby, se řídí § 151 až 154, § 173 až 176 a 178 až 189 zákoníku práce; nelze však použít možnost ujednání v kolektivní dohodě ani v jiné smlouvě. Pravidelným pracovištěm pro účely cestovních náhrad je adresa sídla služebního úřadu nebo jeho organizačního útvaru nebo adresa jiného místa, ze které státní zaměstnanec nejčastěji začíná cesty za účelem výkonu služby, a byl-li sjednán výkon služby z jiného místa, též sjednaná adresa místa jejího výkonu. Kde je v části sedmé zákoníku práce svěřena pravomoc zaměstnavateli, vykonává tuto pravomoc generální ředitel prostřednictvím služebního předpisu.

Hlava VI

Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby

§ 115

Bezpečnost a ochrana zdraví při výkonu služby státních zaměstnanců se řídí

- a) § 101 až 108 a 323 zákoníku práce,
- b) § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- c) zákonem o ochraně veřejného zdraví,
- d) zákonem o specifických zdravotních službách.

Hlava VII

Podmínky pro výkon služby a zabezpečení státního zaměstnance

§ 116

Podmínky pro výkon služby

(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vytváří podmínky pro řádný a bezpečný výkon služby; za tím účelem zajišťuje informace potřebné k řádnému výkonu služby a pracovnělékařské služby.

(2) Ustanovení § 225 zákoníku práce se použije obdobně.

(3) Služební úřad vytváří podmínky pro stravování státních zaměstnanců a bývalých státních zaměstnanců - důchodců, které se řídí § 69 rozpočtových pravidel.

(4) Ve služebním úřadu konají na vhodných služebních místech službu státní zaměstnanci, kteří jsou osobami se zdravotním postižením; zákon o zaměstnanosti se použije obdobně.

(5) Služební úřad zajistí bezpečnou úschovu svršků a osobních předmětů, které státní zaměstnanec obvykle do služby nosí.

§ 117

Zabezpečení státního zaměstnance

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši dvanáctinásobku měsíčního platu.

(2) O odchodném rozhodne služební orgán.

(3) Není-li odchodné vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplátí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

Hlava VIII

Podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby a výkon služby z jiného místa

§ 118

Podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby

(1) Služební úřad vytváří podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby, zejména rozvržením služební doby včetně stanovení začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, povolováním kratší služební doby, sjednáváním možnosti vykonávat službu z jiného místa, a zřizováním školských zařízení za účelem předškolního vzdělávání nebo poskytováním péče o dítě v dětské skupině podle jiného zákona.

(2) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán povolí státnímu zaměstnanci pečujícímu o dítě, které dosud nedokončilo první stupeň základní školy, pružné rozvržení služební doby nebo kratší služební dobu; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

§ 119

Výkon služby z jiného místa

(1) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán může se státním zaměstnancem uzavřít dohodu o výkonu služby z jiného místa, ve které se sjednají podmínky výkonu služby. Za místo výkonu služby se považuje místo sjednané v dohodě o výkonu služby z jiného místa.

(2) Při výkonu služby z jiného místa se na státního zaměstnance nevztahuje úprava rozvržení služební doby.

(3) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci při důležitých osobních překážkách ve službě, které se řídí § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, nepřísluší náhrada platu, s výjimkou překážek uvedených v bodech 5, 7 a 10 přílohy k tomuto nařízení vlády, nebo jde-li o poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby; pro účely poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby platí pro tohoto státního zaměstnance stanovené rozvržení služební doby do směn, které služební orgán pro tento účel stanoví služebním předpisem.

(4) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci nepřísluší
a) plat nebo náhradní volno za službu přesčas,
b) náhradní volno nebo náhrada platu anebo příplatek za službu ve svátek.

§ 120

Podmínky výkonu služby státních zaměstnankyň

Podmínky výkonu služby státní zaměstnankyně se řídí § 238 odst. 2 zákoníku práce.

Podmínky výkonu služby těhotných státních zaměstnankyň a státních zaměstnankyň – matek

§ 121

Převedení těhotné státní zaměstnankyně, státní zaměstnankyně, která kojí, nebo státní zaměstnankyně-matky do konce devátého měsíce po porodu, která vykonává službu, kterou

nesmějí tyto zaměstnankyně vykonávat, na jiné služební místo a zařazení této zaměstnankyně z noční služby na denní službu se řídí § 239 zákoníku práce.

§ 122

Zařazení státní zaměstnankyně pečující o dítě k výkonu služby ve směnách a omezení výkonu služby přesčas státní zaměstnankyně se řídí § 241 zákoníku práce; to platí též pro státního zaměstnance pečujícího o dítě.

§ 123

Mateřská a rodičovská dovolená a přestávky ke kojení

(1) Mateřská dovolená státní zaměstnankyně a rodičovská dovolená státní zaměstnankyně nebo státního zaměstnance se řídí § 195 až 198 zákoníku práce.

(2) Přestávky ke kojení se řídí § 242 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(3) Přestávky ke kojení se započítávají do doby výkonu služby. Po dobu přestávek ke kojení se plat nekrátí.

ČÁST ŠESTÁ NÁHRADA ŠKODY, SLUŽEBNÍ ÚRAZ A NEMOC Z POVOLÁNÍ

§ 124

Předcházení škodám

(1) Vytváření podmínek státním zaměstnancům k předcházení škodám, kontrola, zda státní zaměstnanci plní své služební úkoly tak, aby nedocházelo ke škodám, a kontrola věcí, které státní zaměstnanci vnášejí nebo odnášejí ze služebního působiště, se řídí zákoníkem práce. Pracovním řádem se pro tyto účely rozumí služební předpis.

(2) Povinnosti státního zaměstnance při předcházení škodám se řídí zákoníkem práce.

§ 125

Odpovědnost státního zaměstnance za škodu

(1) Odpovědnost státního zaměstnance za škodu, kterou způsobil služebnímu úřadu, se řídí zákoníkem práce.

(2) Generální ředitel stanoví služebním předpisem okruh činností, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o hmotné odpovědnosti.

§ 126

Odpovědnost služebního úřadu za škodu a zabezpečení státního zaměstnance při služebním úrazu nebo nemoci z povolání

(1) Odpovědnost služebního úřadu za škodu vzniklou státnímu zaměstnanci se řídí zákoníkem práce. Vnitřním předpisem se pro tyto účely rozumí služební předpis. Zabezpečení státního zaměstnance při služebním úrazu nebo nemoci z povolání se řídí zákoníkem práce.

(2) Služebním úrazem se pro účely tohoto zákona rozumí pracovní úraz.

(3) Služební úřad odpovídá za škodu způsobenou státnímu zaměstnanci na jeho majetku, pokud mu tato škoda byla způsobena pro plnění jeho služebních úkolů.

§ 127

Zvláštní odpovědnost služebního úřadu za škodu

Služební úřad nahradí škodu osobě, která poskytla státnímu zaměstnanci na jeho žádost nebo s jeho vědomím pomoc při plnění jeho služebních úkolů; této odpovědnosti se zproští jen tehdy, způsobí-li si poškozený tuto škodu úmyslně.

ČÁST SEDMÁ SOCIÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

Základní ustanovení

§ 128

Zdravotní pojištění, nemocenské pojištění a důchodové pojištění státních zaměstnanců upravují jiné zákony.

§ 129

Sociální zajištění státního zaměstnance zahrnuje plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby.

§ 130

Plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby

(1) Státnímu zaměstnanci, který byl uznán dočasně neschopným k výkonu služby, přísluší v době prvních 14 dnů dočasné neschopnosti k výkonu služby za dny, které jsou dny výkonu služby, plat ve snížené výši, a to ve výši 60 %, s výjimkou prvních 3 dnů, které jsou dny výkonu služby, za které plat při dočasné neschopnosti k výkonu služby nepřísluší.

(2) Plat stanovený podle odstavce 1 se snižuje o 50 %, jde-li o případy, kdy nemocenské podle právních předpisů o nemocenském pojištění náleží ve výši 50 %; plat stanovený podle

odstavce 1 nepřísluší státnímu zaměstnanci, který si úmyslně přivodil dočasnou neschopnost k výkonu služby.

(3) Dočasnou neschopností k výkonu služby se pro účely tohoto zákona rozumí uznaná dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa.

ČÁST OSMÁ

INFORMOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A PROJEDNÁNÍ VĚCÍ SLUŽBY, ODBOROVÉ ORGANIZACE, RADA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ A ZÁSTUPCE STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PRO BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ

Hlava I

Informování státních zaměstnanců a projednání věcí služby

§ 131

Základní ustanovení

(1) Státní zaměstnanci mají právo na informace a projednání v záležitostech výkonu služby a podmínek jejího výkonu.

(2) Projednáním se rozumí jednání mezi služebním úřadem a státními zaměstnanci, v němž mají možnost zaujmout své stanovisko k projednávané věci za účelem dosažení shody.

(3) Služební úřad je povinen informovat státní zaměstnance a jednat s nimi přímo. Působí-li ve služebním úřadu odborová organizace, zajišťuje informování a projednání vůči všem státním zaměstnancům.

(4) Nepůsobí-li ve služebním úřadu odborová organizace, zajišťuje informování a projednání vůči všem státním zaměstnancům rada státních zaměstnanců, jestliže byla zvolena, a projednání v záležitostech bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby zajišťují zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, jestliže byli zvoleni.

§ 132

Informování státních zaměstnanců

(1) Služební úřad je povinen informovat státní zaměstnance o

- a) pravděpodobném vývoji zaměstnanosti ve služebním úřadu,
- b) početním stavu a struktuře státních zaměstnanců ve služebním úřadu,
- c) základních podmínkách výkonu služby a jejich změně.

(2) Informování státních zaměstnanců za služební úřad zajišťuje služební orgán a představení.

§ 133

Projednání se státními zaměstnanci

(1) Služební úřad je povinen se státními zaměstnanci projednat otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby v rozsahu stanoveném § 101 až 108 zákoníku práce a § 2 až 11 zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(2) Účast státních zaměstnanců na řešení otázek bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, jde-li o činnost zástupců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby nebo o přímé jednání nebo poskytování informací státním zaměstnancům, se řídí § 108 zákoníku práce.

(3) Projednání se státními zaměstnanci za služební úřad zajišťuje služební orgán a představení.

Hlava II Odborové organizace

§ 134

(1) Služební úřad je povinen informovat příslušnou odborovou organizaci o záležitostech uvedených v § 132 a projednat s ní záležitosti uvedené v § 133.

(2) Odborová organizace je dále oprávněna zejména

- a) projednat a zaujmout stanovisko k podkladům potřebným k sestavení organizační struktury služebního úřadu,
- b) dostat zprávu o osobách nově přijatých do služebního poměru,
- c) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům rozhodnutí týkajících se změn a skončení služebního poměru,
- d) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům služebních předpisů, které mají být vydány služebním orgánem a týkající se služebního úřadu, v němž odborová organizace působí,
- e) projednat a zaujmout stanovisko k návrhům na zlepšení podmínek výkonu služby a tyto návrhy předkládat,
- f) být přítomna při konání úřednické zkoušky,
- g) být zúčastněna v poradních orgánech generálního ředitele,
- h) vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby v rozsahu a za podmínek vyplývajících z § 322 zákoníku práce.

(3) Generální ředitelství je povinno s odborovou organizací projednat návrhy

- a) ve věcech systemizace služebních úřadů,
- b) na zlepšení podmínek výkonu služby,
- c) právních předpisů týkajících se státních zaměstnanců,
- d) služebních předpisů, které se týkají více služebních úřadů.

(4) Služební orgány jsou povinny zajistit, aby odborové organizace mohly vykonávat oprávnění podle tohoto zákona.

(5) Za odborovou organizaci jedná orgán určený jejími stanovami.

§ 135

(1) Odborová organizace působí ve služebním úřadu a má právo jednat, jen jestliže je k tomu oprávněna podle stanov a alespoň 3 její členové vykonávají ve služebním úřadu službu ve služebním poměru.

(2) Oprávnění odborové organizace ve služebním úřadu vznikají dnem následujícím po dni, kdy služebnímu orgánu oznámila, že splňuje podmínky podle odstavce 1; přestane-li odborová organizace tyto podmínky splňovat, je povinna to služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu oznámit.

(3) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, je služební úřad povinen v případech týkajících se všech nebo většího počtu státních zaměstnanců, kdy tento zákon vyžaduje informování nebo projednání s odborovou organizací, plnit tyto povinnosti vůči všem odborovým organizacím, nedohodne-li se s nimi na jiném způsobu informování nebo projednání.

(4) Působí-li ve služebním úřadu více odborových organizací, jedná za státní zaměstnance ve vztahu k jednotlivým státním zaměstnancům odborová organizace, jejímž je státní zaměstnanec členem. Za státního zaměstnance, který není odborově organizován, jedná ve služebních vztazích odborová organizace s největším počtem členů, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, neurčí-li tento státní zaměstnanec jinak.

Hlava III

Rada státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví

§ 136

(1) Státní zaměstnanci ve služebním úřadu, v němž nepůsobí odborová organizace, si mohou zvolit radu státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

(2) Služební úřad informuje radu státních zaměstnanců o záležitostech podle § 132.

(3) Rada státních zaměstnanců má právo na informace podle § 132 a dále je oprávněna se služebním úřadem projednat opatření v souvislosti s organizačními změnami.

(4) Služební úřad projedná se zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby záležitosti v rozsahu stanoveném v § 133.

(5) Služební orgán je povinen zajistit, aby rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby mohli vykonávat oprávnění, která jim jsou tímto zákonem stanovená.

(6) Oprávnění podle § 132 a 133 a podle odstavce 3 nelze dále rozšiřovat.

§ 137

(1) Radu státních zaměstnanců lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více než 25 státních zaměstnanců. Rada státních zaměstnanců má nejméně 3, nejvýše však 15 členů; počet jejích členů musí být lichý.

(2) Zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze zvolit ze státních zaměstnanců ve služebním úřadu, v němž vykonává službu více, než 10 státních zaměstnanců; jejich celkový počet závisí na celkovém počtu státních zaměstnanců a na riziku vykonávané služby. Jednoho zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby lze však ustavit nejvýše pro 10 státních zaměstnanců.

(3) Počet členů rady státních zaměstnanců a počet zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby určí služební orgán po projednání s volební komisí.

§ 138

(1) Pro volby rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby je rozhodný počet státních zaměstnanců vykonávajících službu ve služebním úřadu v den podání písemného návrhu na vyhlášení voleb.

(2) Funkční období rady státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby trvá 3 roky.

(3) Rada státních zaměstnanců zvolí ze svých členů na svém prvním zasedání předsedu a informuje o tom služební orgán a státní zaměstnance.

§ 139

(1) Působí-li při přechodu výkonu práv a povinností ze služebního poměru mezi služebními úřady i u přejímajícího služebního úřadu rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, přejímající služební úřad plní tímto zákonem stanovené povinnosti vůči oběma radám státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, nedohodnou-li se mezi sebou a služebním orgánem jinak.

(2) Rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby plní povinnosti podle § 136 až do dne, kdy jim skončí funkční období. Jestliže před skončením funkčního období počet členů jedné z rad státních zaměstnanců klesl na méně než 3, přebírá její funkci zbývající rada státních zaměstnanců.

§ 140

(1) Rada státních zaměstnanců a funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby zaniká dnem

- a) kdy odborová organizace služebnímu orgánu prokáže, že vznikla a že ve služebním úřadu působí,
- b) skončení funkčního období,
- c) převodu služebnímu úřadu do jiného služebnímu úřadu, pokud v převáděném služebním úřadu nebo v přejímajícím služebním úřadu působí odborová organizace, nebo
- d) zrušení služebnímu úřadu.

(2) Rada státních zaměstnanců dále zaniká dnem, kdy počet členů rady zaměstnanců klesne na méně než 3.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 předá rada státních zaměstnanců a zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby veškeré podklady související s výkonem funkce služebnímu orgánu, který je uschová po dobu 5 let ode dne zániku funkce rady státních zaměstnanců nebo funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

(4) Členství v radě státních zaměstnanců a funkce zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby končí rovněž dnem

- a) vzdání se funkce, nebo
- b) skončení služebního poměru.

§ 141

(1) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby se řídí § 283 až 285 zákoníku práce s tím, že radou zaměstnanců se rozumí rada státních zaměstnanců, zástupcem pro oblast bezpečnosti a ochranu zdraví při práci se rozumí zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, zaměstnavatelem se rozumí služební úřad, v němž vykonává státní zaměstnanec službu, zaměstnanci se rozumí státní zaměstnanci, kteří vykonávají ve služebním úřadu službu, pracovním poměrem se rozumí služební poměr a pracovní cestou se rozumí služební cesta.

(2) Volby rady státních zaměstnanců a zástupce pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby vyhlašuje služební orgán.

Hlava IV Společná ustanovení

§ 142

(1) Členové odborových orgánů, členové rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby nesmějí být pro výkon své činnosti diskriminováni nebo znevýhodněni ani zvýhodněni.

(2) Služební poměr nesmí být skončen z důvodu výkonu funkce v odborové organizaci, radě státních zaměstnanců nebo zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

§ 143

(1) Služební úřad je povinen poskytnout k výkonu činnosti podle § 133, 134 odst. 1 a 2 a § 136 odst. 4 odborové organizaci nebo radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby pravdivé a úplné informace a podklady včas a přihlížet k jejich stanoviskům. Na požádání je povinen poskytnout informace písemně. Odborová organizace nebo rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby a v případě uvedeném v § 131 odst. 3 větě první státní zaměstnanci mají právo požadovat na služebním úřadu doplnění informací a odpovědi na položené otázky.

(2) Služební úřad je povinen umožnit státním zaměstnancům konání voleb do orgánů odborové organizace, voleb členů rad státních zaměstnanců a zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby, a vytvořit podmínky pro řádný výkon jejich činnosti, zejména jim poskytovat podle svých provozních možností v přiměřeném rozsahu místnosti s nezbytným vybavením, hradit nezbytné náklady na údržbu a technický provoz a náklady na potřebné podklady.

(3) Služební úřad je povinen poskytnout členům volební komise, členům odborové organizace, členům rad státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby k výkonu jejich činnosti podle tohoto zákona služební volno v nezbytně nutném rozsahu; za dobu uvolnění jim přísluší plat.

§ 144

(1) Odborová organizace působící ve služebním úřadu, rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni vhodným způsobem informovat státní zaměstnance o své činnosti a o obsahu a závěrech informací a projednání se služebním úřadem.

(2) Členové odborové organizace, členové rad státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dovědí při výkonu své funkce, pokud by porušením mlčenlivosti mohlo dojít k prozrazení utajovaných informací nebo porušení oprávněných zájmů služebního úřadu nebo státních zaměstnanců. Povinnost podle věty první trvá po dobu 1 roku po skončení výkonu jejich funkce, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

§ 145

Kolektivní dohoda

(1) Ke zlepšení podmínek výkonu služby, zejména zdravotních, sociálních nebo kulturních, je možné v kolektivní dohodě upravit práva státních zaměstnanců, jakož i práva a povinnosti stran této dohody.

(2) Kolektivní dohodu smí za státní zaměstnance uzavřít pouze odborová organizace.

(3) Postup při uzavírání kolektivní dohody se řídí § 8 zákona o kolektivním vyjednávání. Platnost a účinnost kolektivní dohody se řídí § 26 zákoníku práce. Řešení kolektivních sporů se řídí § 10 až 26 zákona o kolektivním vyjednávání s tím, že za

- a) podnikovou kolektivní smlouvu se považuje kolektivní dohoda uzavřená mezi služebním orgánem nebo více služebními orgány a odborovou organizací nebo více odborovými organizacemi působícími u služebního úřadu,
- b) kolektivní smlouvu vyššího stupně se považuje kolektivní dohoda uzavřená mezi generálním ředitelem a odborovou organizací nebo odborovými organizacemi,
- c) stávku ve sporu za uzavření kolektivní smlouvy se považuje stávka za uzavření kolektivní dohody,
- d) pracovněprávní nároky se považují nároky ze služebního poměru.

ČÁST DEVÁTÁ ODMĚŇOVÁNÍ STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

§ 146

Obecná ustanovení o platu a odměně za služební pohotovost

(1) Odměňování státních zaměstnanců se řídí zákoníkem práce, není-li stanoveno jinak.

(2) Kde se v zákoníku práce používá pojem

- a) zaměstnanec, rozumí se tím pro účely tohoto zákona státní zaměstnanec,
- b) vedoucí zaměstnanec, rozumí se tím pro účely tohoto zákona představený,
- c) zaměstnavatel, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební orgán,
- d) pracovní poměr, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební poměr,
- e) výkon práce, rozumí se tím pro účely tohoto zákona výkon služby,
- f) plat za práci přesčas, rozumí se tím pro účely tohoto zákona plat za službu přesčas,
- g) příplatek za práci v sobotu a v neděli, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu v sobotu a v neděli,
- h) příplatek za noční práci, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu v noční době,
- i) příplatek za práci ve svátek, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu ve svátek,
- j) příplatek za práci ve ztíženém pracovním prostředí, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí,
- k) pracovní pohotovost, rozumí se tím pro účely tohoto zákona služební pohotovost.

§ 147

Zvláštní ustanovení o platovém tarifu a platových třídách

(1) První až čtvrtá platová třída stanovená zákoníkem práce se v případě státních zaměstnanců nepoužijí. Výši platových tarifů s přihlédnutím k povinnostem a omezením při výkonu služby a k jeho významu a způsob jejich určení pro státní zaměstnance stanoví vláda nařízením.

(2) Charakteristika platových tříd je uvedena v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Vláda na jejím základě stanoví nařízením katalog správních činností a jejich zařazení podle složitosti, odpovědnosti a namáhavosti do jednotlivých platových tříd.

(3) Pro nové služební místo státního zaměstnance, na kterém se mají vykonávat činnosti neuvedené v katalogu správních činností, platovou třídu navrhne generální ředitelství se souhlasem Ministerstva práce a sociálních věcí.

§ 148

Zvláštní ustanovení o příplatku za vedení

(1) Rozpětí příplatků za vedení stanoví příloha č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Generální ředitel nebo nadřízený služební orgán může služebním předpisem stanovit závazná pravidla pro určení konkrétní výše příplatků za vedení v rámci stanoveného rozpětí.

§ 149

Zvláštní ustanovení o příplatku za službu přesčas

K veškeré službě přesčas je přihlédnuto v platu představeného, který je služebním orgánem nebo vedoucím zastupitelského úřadu.

§ 150

Zvláštní ustanovení o zvláštním příplatku

(1) Generální ředitel služebním předpisem stanoví pravidla pro určení konkrétní výše zvláštního příplatku.

(2) Služební orgán služebním předpisem stanoví výši zvláštního příplatku pro služební místa ve služebním úřadu.

§ 151

Zvláštní ustanovení o osobním příplatku

(1) Státnímu zaměstnanci lze osobní příplatek přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout v závislosti na výsledku jeho služebního hodnocení.

(2) Státním zaměstnancům lze osobní příplatek snížit nebo odejmout také z důvodu snížení objemu potřebných prostředků v důsledku zvýšení platových tarifů; úhrn platového tarifu a osobního příplatku tím však nesmí poklesnout.

(3) Státnímu zaměstnanci lze do jeho prvního služebního hodnocení přiznat, zvýšit, snížit nebo odejmout osobní příplatek, a to na návrh představeného.

§ 152

Zvláštní ustanovení o odměně

(1) Odměnou lze ocenit též dobrovolné převzetí splnění naléhavých služebních úkolů za nepřítomného státního zaměstnance, pokud mu nevznikl nárok na příplatek za vedení.

(2) Celkový úhrn odměn vyplacených státnímu zaměstnanci za kalendářní rok činí nejvýše 25 % z ročního úhrnu nejvyššího platového tarifu a nejvýše přípustného osobního příplatku v příslušné platové třídě a v případě představeného též příplatku za vedení, který mu lze jako nejvýše přípustný přiznat podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 153

Zvláštní ustanovení o odměně za služební pohotovost

Výše odměny za služební pohotovost činí 10 % průměrného výdělku.

§ 154

Zvláštní ustanovení o platu některých služebních orgánů

(1) Výši platového tarifu, výši příplatku za vedení, poskytnutí odměny a její výši a přiznání a výši osobního příplatku, jeho zvýšení, snížení nebo odejmutí představenému na služebním místě generálního ředitele, zástupce generálního ředitele, vedoucího služebního úřadu v ústředních správních úřadech a vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, určí ten, kdo jej na dané služební místo jmenoval, podle této části a příloh č. 1 a 2 k tomuto zákonu.

(2) U ostatních vedoucích služebních úřadů rozhodne o platových náležitostech uvedených v odstavci 1 nadřízený služební orgán.

ČÁST DESÁTÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Hlava I

Osobní spis, služební průkaz, služební hodnocení a stížnost státního zaměstnance

§ 155

Osobní spis

(1) O služebním poměru státního zaměstnance se vede osobní spis, který smí obsahovat jen písemnosti nezbytné pro služební poměr a hodnocení státního zaměstnance.

(2) Do osobního spisu mají právo nahlížet služební orgán, jakož i představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřízeni. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na pořízení opisu osobního spisu má generální ředitelství, orgán inspekce práce, Úřad pro ochranu osobních údajů, soud, státní zástupce, policejní orgán, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajská služba.

(3) Státní zaměstnanec a bývalý státní zaměstnanec mají právo nahlížet do svého osobního spisu, činit si z něj výpisy a na náklady služebního úřadu z něho požadovat opisy listin.

§ 156 **Služební průkaz**

(1) Služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu, vystaví státnímu zaměstnanci služební průkaz. Služební průkaz osvědčuje, že jeho držitel je státním zaměstnancem. Služební průkaz obsahuje

- a) fotografii státního zaměstnance,
- b) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul státního zaměstnance,
- c) evidenční číslo státního zaměstnance,
- d) označení služebního úřadu, v němž státní zaměstnanec vykonává službu,
- e) číslo služebního průkazu,
- f) datum vystavení, popřípadě i datum platnosti služebního průkazu.

(2) Vzor služebního průkazu stanoví generální ředitel služebním předpisem.

Služební hodnocení § 157

(1) Státní zaměstnanec podléhá služebnímu hodnocení.

(2) Služební hodnocení se provádí jednou ročně v prvním čtvrtletí kalendářního roku za uplynulý kalendářní rok. Obsahuje-li služební hodnocení státního zaměstnance závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovující výsledky, další služební hodnocení se provede po uplynutí 6 měsíců ode dne seznámení státního zaměstnance s předchozím služebním hodnocením.

(3) Služební hodnocení státního zaměstnance zahrnuje hodnocení

- a) znalostí a dovedností,
- b) výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli,
- c) dodržování služební kázně,
- d) výsledků vzdělávání.

(4) Služební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě

- a) vynikající výsledky,
- b) dobré výsledky,
- c) dostačující výsledky, nebo
- d) nevyhovující výsledky.

(5) Služební hodnocení dále obsahuje stanovení individuálních cílů pro další osobní rozvoj státního zaměstnance.

(6) Státnímu zaměstnanci musí být vydán stejnopis služebního hodnocení.

§ 158

(1) Služební hodnocení státního zaměstnance provádí bezprostředně nadřízený představený v součinnosti se služebním orgánem, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Služební hodnocení vedoucího služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, provádí generální ředitel, v ostatních případech nadřízený služební orgán.

(3) Služební hodnocení státního tajemníka provádí generální ředitel v součinnosti s příslušným členem vlády nebo s vedoucím Úřadu vlády.

(4) Služební hodnocení náměstka pro řízení sekce provádí státní tajemník v součinnosti s příslušným členem vlády nebo s vedoucím Úřadu vlády.

(5) Služební hodnocení státních zaměstnanců podřízených generálnímu řediteli provádí generální ředitel.

(6) Služební hodnocení se neprovádí v případě generálního ředitele.

Stížnost

§ 159

(1) Státní zaměstnanec může podat ve věcech výkonu služby a ve věcech služebního poměru písemnou stížnost služebnímu orgánu.

(2) Stížnost státního zaměstnance vyřizuje podle jejího obsahu představený, který je státnímu zaměstnanci bezprostředně nadřízen, nebo služební orgán, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Stížnost státního zaměstnance nesmí vyřizovat představený nebo služební orgán, vůči kterému stížnost směřuje; vyřizuje ji nadřízený představený nebo nadřízený služební orgán představeného nebo služebního orgánu, vůči kterému směřuje.

(4) Stížnost státního zaměstnance, který je služebním orgánem, vyřizuje nadřízený služební orgán nebo generální ředitel.

(5) Stížnost generálního ředitele nebo zástupce generálního ředitele vyřizuje předseda vlády.

(6) Stížnost státního zaměstnance musí být vyřízena písemně nejpozději do 30 dnů od jejího podání.

§ 160

(1) Jestliže státní zaměstnanec stížnost opakuje, je nutné přezkoumat, zda původní stížnost byla správně vyřízena, a o výsledku státního zaměstnance písemně vyrozumět. Neobsahují-li

další stížnosti státního zaměstnance v téže věci nové skutečnosti, není nutno je vyřizovat; o tom se státní zaměstnanec písemně vyrozumí.

(2) Státní zaměstnanec je oprávněn požádat o součinnost při vyřizování své stížnosti odborovou organizací, radu státních zaměstnanců a ve věcech týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby.

Hlava II **Řízení ve věcech služby**

§ 161 **Základní ustanovení**

- (1) Ustanovení o řízení ve služebních věcech se vztahují na rozhodování o
- a) přijetí do služebního poměru,
 - b) zařazení na služební místo,
 - c) jmenování na služební místo představeného,
 - d) odměňování,
 - e) změně služebního poměru,
 - f) kárné odpovědnosti,
 - g) skončení služebního poměru,
 - h) odbytném,
 - i) odchodném,
 - j) jmenování a odvolání členem
 - 1. zkušební komise,
 - 2. kárné komise,
 - 3. výběrové komise,
 - k) povolení
 - 1. kratší služební doby,
 - 2. volna k individuálním studijním účelům,
 - 3. zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně volna k němu a zastavení poskytování tohoto volna,
 - 4. výkonu jiné výdělečné činnosti než služby,
 - l) náhradě nákladů podle § 112,
 - m) zastavení poskytování úlev ve službě podle § 113.

(2) Ustanovení o řízení ve služebních věcech ani ustanovení správního řádu o správním řízení se nevztahují na rozhodování o

- a) jmenování na služební místo představeného a odvolání z tohoto služebního místa, pokud spadá do působnosti vlády,
- b) vyslání na služební cestu,
- c) zastupování státního zaměstnance nebo představeného,
- d) zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost,
- e) povolení pružného rozvržení služební doby,
- f) nařízení služební pohotovosti, služby přesčas nebo ve dnech pracovního klidu,
- g) povolení neplaceného služebního volna,
- h) čerpání dovolené a dodatkové dovolené,

- i) prohlubování vzdělání,
- j) služebním hodnocení státního zaměstnance,
- k) stížnosti státního zaměstnance.

§ 162

Použití správního řádu

Nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve služebních věcech se postupuje podle správního řádu.

Účastníci řízení a rozhodující orgány

§ 163

Účastníkem řízení je

- a) žadatel o přijetí do služebního poměru, nebo
- b) státní zaměstnanec.

§ 164

- (1) Ve věcech kárné odpovědnosti rozhoduje v prvním stupni kárná komise prvního stupně.
- (2) Spory z veřejnoprávních smluv uzavřených podle tohoto zákona rozhoduje v prvním stupni zástupce generálního ředitele.
- (3) V ostatních služebních věcech rozhoduje v prvním stupni příslušný služební orgán.
- (4) Pokud se rozhodnutí služebního orgánu má týkat působnosti jiného služebního orgánu, lze ho vydat jen s jeho souhlasem.

§ 165

Zvláštní ustanovení o vyloučení z projednávání a rozhodování věci

Ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci se nepoužijí pro generálního ředitele, zástupce generálního ředitele a státního tajemníka.

§ 166

Zvláštní ustanovení o výběrovém řízení

Pro výběrové řízení podle tohoto zákona se podmínka jeho oznámení v hromadných sdělovacích prostředcích podle § 146 odst. 2 správního řádu nepoužije. Ustanovení § 146 odst. 6 správního řádu se nepoužije; na výběrovou komisi se však vztahuje ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci. Společné rozhodnutí se nevydává.

§ 167

Zvláštní ustanovení o vydání rozhodnutí

Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru.

§ 168

Zvláštní ustanovení o náhradě nákladů řízení

Jestliže je účastník v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od služebního úřadu. Jestliže má účastník v řízení úspěch jen částečný, má nárok na poměrnou náhradu nákladů. Nárok musí účastník uplatnit před ukončením řízení, a jestliže to není možné, do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jinak zaniká.

§ 169

Zvláštní ustanovení o výkonu rozhodnutí

Nesplní-li účastník ve stanovené lhůtě povinnost k peněžitému plnění, která je mu uložena vykonatelným rozhodnutím vydaným podle § 161 odst. 1 písm. l), rozhodne služební orgán o srážkách z jeho platu.

§ 170

Odvolací řízení

(1) Odvolacím orgánem je

- a) ve věcech kárné odpovědnosti kárná komise druhého stupně,
- b) v ostatních služebních věcech nadřízený služební orgán.

(2) Nadřízeným služebním orgánem je

- a) generální ředitel vůči vedoucímu služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, a vůči státnímu tajemníkovi,
- b) vedoucí služebního úřadu vůči vedoucímu podřízeného služebního úřadu,
- c) státní tajemník vůči vedoucímu služebního úřadu podřízeného ministerstvu,

(3) Odvolání nemá odkladný účinek. To neplatí při odvolání proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, o odbytném, odchodném a náhradě nákladů podle § 112.

(4) Odvolacím orgánem ve služebních věcech podle odstavce 1 písm. b) v případě rozhodnutí vydaného v prvním stupni zástupcem generálního ředitele je generální ředitel.

(5) Odvolá-li se státní zaměstnanec proti rozhodnutí o uložení kárného opatření, nelze mu v řízení o odvolání uložit přísnější kárné opatření.

§ 171

Zvláštní ustanovení o přezkoumání rozhodnutí ve služebních věcech soudem

(1) Byla-li podána žaloba proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, odkládá se vykonatelnost rozhodnutí do dne nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě.

(2) Je-li pravomocné rozhodnutí o přeložení zrušeno pro nezákonnost, přísluší státnímu zaměstnanci od služebního úřadu, z něhož byl přeložen, jeden měsíční plat, který mu příslušel před nezákonným přeložením.

Hlava III

Přechod výkonu práv a povinností ze služebního poměru

§ 172

(1) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká sloučením nebo splynutím s jiným služebním úřadem, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru v plném rozsahu na přejímající služební úřad.

(2) Stanoví-li jiný zákon, že služební úřad zaniká rozdělením, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru na služební úřady nově vzniklé.

§ 173

Stanoví-li jiný zákon, že část služebního úřadu se převádí do jiného služebního úřadu, přechází výkon práv a povinností ze služebního poměru týkajících se této části služebního úřadu na přejímající služební úřad.

Hlava IV

Systemizace pracovních míst a postavení náměstka člena vlády

§ 174

Systemizace pracovních míst

Pro stanovení systemizace pracovních míst zaměstnanců ve správním úřadu platí § 17 a 18 obdobně s tím, že počet míst náměstků člena vlády, s výjimkou náměstků pro řízení sekce, a zaměstnanců, kteří vykonávají práci pro člena vlády, včetně zaměstnanců zařazených v kabinetu člena vlády, nebo zaměstnanců, kteří vykonávají práci pro vedoucího Úřadu vlády, a jejich platový tarif určuje a objem prostředků na jejich platy navrhuje příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády. Kabinetem člena vlády se rozumí útvar v ministerstvu nebo v Úřadu vlády, v jehož působnosti je formulování politik výlučně pro člena vlády.

§ 175
Náměstek člena vlády

(1) Náměstek člena vlády je zástupcem člena vlády, s výjimkou věcí, které vyhrazuje členovi vlády zákon. Zejména je oprávněn účastnit se místo člena vlády jednání schůze vlády a zastupovat jej na schůzi výboru nebo komise Poslanecké sněmovny včetně vyšetřovací komise, není-li výslovně požadována osobní účast člena vlády, nebo na schůzi výboru nebo komise Senátu.

(2) Pracovní místo náměstka člena vlády, s výjimkou náměstka pro řízení sekce, není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení; člen vlády může mít nejvýše 2 takové náměstky.

(3) Náměstek člena vlády, s výjimkou náměstka pro řízení sekce, je v pracovním poměru ke státu a jmenuje a odvolává jej příslušný člen vlády; náměstek člena vlády, který není pověřen řízením ministerstva, je zařazen v Úřadu vlády.

Hlava V
Průměrný výdělek

§ 176

Zjišťování a používání průměrného výdělku se řídí § 352, 353, § 354 odst. 1 až 3 a § 355 až 357 zákoníku práce.

§ 177

Plat při

- a) zproštění služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin nebo z důvodu vazby,
 - b) zařazení mimo službu z organizačních důvodů,
 - c) volnu k individuálním studijním účelům,
 - d) zvýšení vzdělání, nebo
 - e) nezákonném přeložení
- se pro účely zjišťování průměrného výdělku nezahrnuje do hrubého platu zúčtovaného státnímu zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a doba, po kterou je tento plat poskytován, se nepovažuje za odpracovanou v rozhodném období.

Hlava VI
Výklad některých pojmů

§ 178

Platem státního zaměstnance se pro účely

- a) doplatku k platu v souvislosti s přeložením státního zaměstnance,
- b) zproštění služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin nebo z důvodu vazby,

- c) snížení platu při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo,
 - d) zařazení mimo službu z organizačních důvodů,
 - e) odbytného,
 - f) uložení kárného opatření spočívajícího ve snížení platu,
 - g) prohlubování vzdělání a zvyšování vzdělání,
 - h) volna k individuálním studijním účelům,
 - i) poskytování platu ve snížené výši po dobu dočasné pracovní neschopnosti,
 - j) odchodného, nebo
 - k) limitu odměn vyplacených za kalendářní rok
- rozumí součet měsíčních částek platového tarifu, příplatku za vedení, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, osobního příplatku, zvláštního příplatku a příplatku za rozdělenou směnu, na které státnímu zaměstnanci naposledy vznikl nárok nebo které mu byly naposled určeny.

§ 179

(1) Pro ohrožení nemocí z povolání se použije § 347 odst. 1 zákoníku práce.

(2) Právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby se rozumějí předpisy a pokyny uvedené v § 349 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(3) Karanténou se rozumějí též izolace, karanténní opatření formou zvýšeného zdravotnického dozoru, byl-li uložen zákaz činnosti, který brání státnímu zaměstnanci ve výkonu služby, a mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku podle zákona o ochraně veřejného zdraví, jde-li o zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami a o zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku, brání-li tyto zákazy, omezení nebo nařízení zaměstnanci ve výkonu práce.

(4) Osamělými se rozumějí neprovdané, ovdovělé nebo rozvedené ženy, svobodní, ovdovělí nebo rozvedení muži a ženy i muži osamělí z jiných vážných důvodů, nežijí-li s druhem, popřípadě s družkou nebo s partnerem.

Hlava VII **Použití pracovního poměru**

§ 180

(1) Služební orgán může obsadit služební místo osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů, jestliže

- a) státní zaměstnanec nevykonává službu z důvodu dočasné neschopnosti k výkonu služby po dobu delší, než 1 kalendářní měsíc,
- b) státní zaměstnanec vykonává vojenské cvičení nebo mimořádnou službu,
- c) státní zaměstnankyně čerpá mateřskou dovolenou nebo státní zaměstnankyně nebo státní zaměstnanec čerpá rodičovskou dovolenou,
- d) státní zaměstnanec byl zproštěn služby na základě usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin nebo z důvodu vazby,

- e) státnímu zaměstnanci byl přerušen výkon služby za účelem dalšího vzdělání nebo odborné stáže,
- f) státní zaměstnanec byl přeložen, nebo
- g) státní zaměstnanec byl zařazen mimo výkon služby.

(2) Se zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 se sjednají požadované činnosti jako druh práce v pracovní smlouvě a přísluší mu plat podle části deváté.

(3) Zaměstnanci uvedenému v odstavci 1 se na jeho žádost umožní vykonat úřednickou zkoušku.

Hlava VIII

Informační systém o službě a platech

§ 181

(1) Ministerstvo financí spravuje Informační systém o službě a platech jako součást Informačního systému o platech.

(2) V rámci Informačního systému o službě a platech se vede rejstřík státních zaměstnanců, který obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul státního zaměstnance,
- b) evidenční číslo státního zaměstnance,
- c) služební označení státního zaměstnance,
- d) den vzniku a skončení služebního poměru,
- e) údaj o tom, zda se jedná o služební poměr na dobu neurčitou nebo určitou; v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,
- f) obor služby,
- g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu.

(3) Služební úřady jsou povinny poskytovat Ministerstvu financí do Informačního systému o službě a platech údaje podle odstavce 2, údaje o platech státních zaměstnanců a údaje o služebním poměru státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby z organizačních důvodů nebo pro výkon funkce v odborové organizaci.

(4) Ministerstvo financí je povinno předávat údaje o službě a platech státních zaměstnanců Generálnímu ředitelství pro koncepci, metodiku, statistiku a kontrolu služby, Ministerstvu práce a sociálních věcí pro účely hodnocení a rozvoj platového systému a Českému statistickému úřadu pro statistické účely.

(5) Generální ředitelství shromažďuje a zpracovává údaje z Informačního systému o službě a platech, zejména údaje o prostředcích na platy a na odměny za služební pohotovost, průměrných výdělcích a o osobních a dalších údajích státních zaměstnanců.

(6) Rozsah a způsob poskytování údajů podle odstavce 3 stanoví vláda nařízením.

ČÁST JEDENÁCTÁ PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 182

Systemizace a systemizace pracovních míst

(1) První systemizace a první systemizace pracovních míst podle tohoto zákona se ve všech správních úřadech stanoví s účinností od 1. ledna 2015. Namísto služebního orgánu předloží návrh těchto systemizací generálnímu ředitelství ten, kdo je v čele správního úřadu, jehož se tento návrh týká.

(2) Systemizace podle odstavce 1 se zaměřují zejména na vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců.

(3) Ke dni 1. července 2015 lze provést změnu systemizací podle odstavce 1, jejímž cílem je zpřesnění vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců; ustanovení § 18 se nepoužije.

(4) Na systemizace podle odstavce 1 a jejich změnu se jinak použijí § 17, 18 a 174 obdobně.

Služební orgány

§ 183

(1) Vláda jmenuje na základě výběrového řízení generálního ředitele a zástupce generálního ředitele z dosavadních zaměstnanců, kteří jsou v pracovním poměru ve správních úřadech (dále jen „dosavadní zaměstnanec“), splňují předpoklady podle § 25 odst. 1, jsou státními občany České republiky, ke dni jmenování dosáhli věku 40 let, vykonávají činnosti obdobné činnostem podle § 5 a v uplynulých 10 letech vykonávali nejméně po dobu 6 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti obdobné činnostem podle § 5, a stanoví jim plat podle části deváté. Generální ředitel a zástupce generálního ředitele se jmenují do služebního poměru na dobu neurčitou; službu na služebním místě generálního ředitele nebo zástupce generálního ředitele vykonávají po dobu 7 let ode dne jmenování. Generální ředitel a zástupce generálního ředitele jsou služebními orgány.

(2) Na výběrové řízení se obdobně použije § 53 a 54. Generální ředitel a zástupce generálního ředitele složí služební slib před předsedou vlády; jinak platí § 32 a 33.

§ 184

(1) Vedoucí správního úřadu se považuje za vedoucího služebního úřadu ve služebním poměru na dobu neurčitou; může vykonávat službu na služebním místě vedoucího služebního úřadu, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno postupem podle tohoto zákona.

(2) Vedoucí služebního úřadu, který je v čele ústředního správního úřadu, složí do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona služební slib před generálním ředitelem, vedoucí

jiného služebního úřadu složí služební slib před nadřízeným služebním orgánem, popřípadě před generálním ředitelem; nesložil-li služební slib ve lhůtě, odmítne-li jej složit nebo jej složí s výhradou, služební poměr mu zanikne.

(3) Generální ředitel vyhlásí do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo vedoucího služebního úřadu; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 31. prosince 2015. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci, kteří v uplynulých 5 letech vykonávali nejméně po dobu 3 let ve správních úřadech nebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné; ustanovení § 52 odst. 4 se použije obdobně.

§ 185

Státní tajemník

(1) Generální ředitel v řízení podle tohoto zákona na základě výběrového řízení jmenuje v ministerstvu a v Úřadu vlády státního tajemníka z dosavadních

- a) vedoucích zaměstnanců v těchto správních úřadech, kteří pracují jako vrchní ředitelé, ředitelé sekcí nebo ředitelé odborů a vykonávají činnosti obdobné činnostem podle § 5,
- b) zaměstnanců v krajských úřadech, kteří pracují jako ředitelé krajských úřadů, a
- c) zaměstnanců v obecních úřadech, kteří pracují jako tajemníci obecních úřadů obcí s rozšířenou působností,

pokud splňují předpoklady podle § 25 odst. 1 a v uplynulých 8 letech vykonávali nejméně po dobu 4 let ve správních úřadech, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, v krajském úřadu nebo v Evropské komisi činnosti obdobné činnostem podle § 5, a stanoví mu plat podle části deváté.

(2) Na výběrové řízení se obdobně použije § 55. Státní tajemník složí služební slib před generálním ředitelem, jinak platí § 32 a 33.

§ 186

Představený

(1) Dosavadní vedoucí zaměstnanec ve správním úřadu vykonávající činnosti obdobné činnostem podle § 5 se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za státního zaměstnance ve služebním poměru na dobu neurčitou a představeného; může vykonávat službu na služebním místě představeného, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno postupem podle tohoto zákona.

(2) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pracuje jako ředitel odboru nebo vedoucí oddělení, se považuje za představeného na služebním místě ředitele odboru nebo vedoucího oddělení.

(3) Zaměstnanec uvedený v odstavci 1, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pracuje jako

- a) náměstek vedoucího ústředního správního úřadu, který současně řídí sekci, nebo
- b) vrchní ředitel nebo ředitel sekce,

se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje v ministerstvu nebo v Úřadu vlády za náměstka pro řízení sekce, v jiném správním úřadu za ředitele sekce.

(4) Představený uvedený v odstavci 2 nebo 3 složí do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona služební slib před služebním orgánem; nesloží-li služební slib ve lhůtě, odmítne-li jej složit nebo jej složí s výhradou, služební poměr mu zanikne.

(5) Služební orgán vyhlásí do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo náměstka pro řízení sekce nebo ředitele sekce; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 31. prosince 2015. Na služební místo ředitele odboru a vedoucího oddělení vyhlásí služební orgán výběrové řízení nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 31. prosince 2016. K výběrovému řízení se mohou přihlásit státní zaměstnanci ve služebním poměru na dobu neurčitou, kteří vykonávají službu na služebním místě ve stejném oboru služby, v jakém je služební místo představeného, které má být obsazeno; ustanovení § 52 odst. 4 se použije obdobně.

§ 187

Náměstek člena vlády

Dosavadní vedoucí zaměstnanec, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pracuje jako náměstek člena vlády, nejde-li o náměstka podle § 186 odst. 3 písm. a), se považuje za náměstka člena vlády podle § 175 odst. 2.

Služební poměr dosavadních zaměstnanců

§ 188

(1) Dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru na dobu neurčitou, má nárok být na základě systemizace podle § 182 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, jestliže

- a) splňuje předpoklady uvedené v § 25 odst. 1,
- b) má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5,
- c) požádá o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně ve lhůtě 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a
- d) vykonával v den podání žádosti v uplynulých 10 letech ve správních úřadech, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností nebo krajském úřadu anebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 3 let.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona až do dne vzniku služebního poměru na dobu neurčitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru.

(3) Vznik služebního poměru se řídí § 23 a 31 až 33. Služební orgán vydá rozhodnutí o přijetí do služebního poměru do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 o přijetí do služebního poměru, zaniká jeho pracovní poměr na dobu neurčitou uplynutím 31. prosince 2016; to nevylučuje skončení pracovního poměru před tímto dnem podle pracovněprávních předpisů.

Do doby zániku nebo skončení pracovního poměru smí na služebním místě vykonávat činnosti podle § 5.

(5) Odstavec 4 se použije obdobně i v případě, že dosavadní zaměstnanec požádal o přijetí do služebního poměru, ale nebyl do ní přijat proto, že nesplňuje předpoklady pro přijetí do služebního poměru podle § 25; v tomto případě mu přísluší odstupné podle pracovněprávních předpisů.

§ 189

(1) Dosavadní zaměstnanec, který splňuje předpoklady uvedené v § 188 odst. 1, s výjimkou předpokladu uvedeného v § 188 odst. 1 písm. d), má nárok být na základě systemizace podle § 182 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu určitou, a to s trváním do 31. prosince 2016.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona až do dne vzniku služebního poměru na dobu určitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru.

(3) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 je povinen do 31. prosince 2016 úspěšně vykonat obecnou část úřednické zkoušky.

(4) Služební poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 zanikne posledním dnem kalendářního měsíce, v němž nevykonal úspěšně ani opakovanou úřednickou zkoušku, nejpozději však marným uplynutím lhůty stanovené v odstavci 3 pro úspěšné vykonání této zkoušky; v tomto případě mu přísluší odstupné podle pracovněprávních předpisů. Jinak se použije § 188 odst. 3 až 5 obdobně.

(5) Dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 má po úspěšném vykonání úřednické zkoušky nárok na přijetí do služebního poměru na dobu neurčitou.

§ 190

(1) Dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru na dobu určitou, má nárok být na základě systemizace podle § 182 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu určitou, která nesmí překročit dobu, na kterou byl sjednán pracovní poměr, jestliže

- a) splňuje předpoklady uvedené v § 25 odst. 1,
- b) má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5 a
- c) požádá o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně ve lhůtě 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Pracovní poměr dosavadního zaměstnance uvedeného v odstavci 1 trvá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona až do dne vzniku služebního poměru na dobu určitou; to nevylučuje skončení pracovního poměru podle pracovněprávních předpisů i před vznikem služebního poměru. Do doby zániku nebo skončení pracovního poměru smí na služebním místě vykonávat činnosti podle § 5.

(3) Vznik služebního poměru se řídí § 23 a 31 až 33. Služební orgán vydá rozhodnutí o přijetí do služebního poměru do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Nepožádá-li dosavadní zaměstnanec uvedený v odstavci 1 o přijetí do služebního poměru, zaniká jeho pracovní poměr na dobu určitou uplynutím této doby, nejpozději však uplynutím 31. prosince 2016.

§ 191

(1) Dosavadní zaměstnanec žádost o přijetí do služebního poměru podává písemně v českém jazyce.

(2) Předpoklad bezúhonnosti dosavadní zaměstnanec osvědčuje písemným čestným prohlášením. Za účelem ověření plnění předpokladu bezúhonnosti si příslušný služební orgán do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Vyjde-li na základě výpisu z Rejstříku trestů najevo, že dosavadní zaměstnanec předpoklad bezúhonnosti nesplňoval, služební poměr skončí dnem následujícím po dni, kdy byl výpis z Rejstříku trestů služebnímu orgánu doručen.

(3) Dosavadní zaměstnanec uvedený v § 188 až 190, který nepožádal o přijetí do služebního poměru, vykonává na služebním místě druh práce podle pracovní smlouvy, přitom smí vykonávat činnosti podle § 5; při odměňování tohoto zaměstnance se postupuje podle § 180 odst. 2.

§ 192

(1) Na dosavadního zaměstnance vykonávajícího činnosti podle § 5, jehož pracovní místo bylo systemizací podle § 17 nebo její změnou podle § 18 nebo § 182 odst. 3 vymezeno jako služební místo státního zaměstnance, se použijí § 188 až 191 obdobně s tím, že lhůty tam stanovené se namísto ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona počítají ode dne nabytí účinnosti systemizace nebo její změny.

(2) Na dosavadního zaměstnance vykonávajícího činnosti podle § 5, který nekoná práci z důvodu překážky v práci na straně zaměstnance podle § 191 až 205 zákoníku práce, se použijí § 188 až 191 obdobně s tím, že lhůty tam stanovené se namísto ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona počítají ode dne odpadnutí překážky v práci na straně zaměstnance.

§ 193

Vznikl-li podle § 183 až 186, 188 až 190 nebo § 192 služební poměr osobě, která přede dnem jeho vzniku dovršila věk 70 let, skončí uplynutím kalendářního roku, v němž vznikl.

§ 194
Úřednická zkouška

(1) Vznikem služebního poměru státních zaměstnanců podle § 183 až 186 a 188 platí, že úspěšně vykonali úřednickou zkoušku; služební orgán jim o tom vystaví osvědčení.

(2) Vznikem služebního poměru státních zaměstnanců podle § 189 a 190 platí, že úspěšně vykonali zvláštní část úřednické zkoušky pro příslušný obor služby; služební orgán jim o tom vystaví osvědčení.

§ 195
Omezení některých práv státních zaměstnanců

Do doby 3 měsíců po vzniku služebního poměru jsou státní zaměstnanci povinni ukončit jinou výdělečnou činnost nebo požádat služební orgán o udělení souhlasu podle § 83 odst. 2.

Odměňování
§ 196

(1) Dosavadnímu zaměstnanci se ke dni vzniku jeho služebního poměru stanoví osobní příplatek a příplatek za vedení ve výši, která odpovídá výši jeho osobního příplatku a příplatku za vedení podle platového výměru platného ke dni bezprostředně předcházejícímu vzniku služebního poměru; zařazení do platové třídy a platového stupně se nemění, nejde-li o případy, kdy ke dni vzniku služebního poměru dosavadní zaměstnanec splnil podmínky pro postup do vyššího platového stupně.

(2) Dosavadnímu zaměstnanci, kterému byl určen platový tarif v rámci rozpětí platových tarifů stanovených pro nejnižší až nejvyšší platový stupeň příslušné platové třídy a jeho platový tarif podle platného platového výměru ke dni bezprostředně předcházejícímu vzniku služebního poměru je v důsledku toho nižší, než by odpovídalo jeho započitatelné praxi, se ke dni vzniku služebního poměru platový tarif stanoví tak, aby odpovídal platovému stupni podle započitatelné praxe.

(3) Dosavadnímu zaměstnanci, který je odměňován smluvním platem, se ke dni vzniku služebního poměru stanoví platový tarif, osobní příplatek a příplatek za vedení, popřípadě zvláštní příplatek a příplatek za službu ve ztíženém pracovním prostředí, tak, aby jejich úhrn odpovídal dosavadní výši sjednaného smluvního platu; pokud by však takto stanovená výše osobního příplatku, příplatku za vedení, popřípadě zvláštního příplatku a příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, přesahovala jejich nejvyšší přípustnou výši podle tohoto zákona, tyto složky platu se sníží na jejich nejvýše přípustnou výši. Platový tarif musí odpovídat zařazení do platové třídy stanovené pro příslušné služební místo a délce započitatelné praxe.

(4) V případě státních zaměstnanců uvedených v odstavci 1 se § 151 odst. 3 nepoužije.

§ 197

Služební úřady poskytnou Ministerstvu práce a sociálních věcí součinnost a podklady pro přípravu nového systému odměňování státních zaměstnanců tak, aby tento nový systém odměňování mohl nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2017.

§ 198

Výjimka z předpokladu vzdělání

(1) Dosavadního zaměstnance, který se při výkonu práce v pracovním poměru dlouhodobě osvědčil, přestože nesplňoval pro požadované činnosti předpoklad vzdělání podle právního předpisu o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, lze přijmout do služebního poměru a zařadit nebo jmenovat na služební místo, na kterém bude vykonávat službu obdobného obsahu, jaký měl jeho druh práce v pracovním poměru, i v případě, že pro toto služební místo nesplňuje stanovené vzdělání podle § 7 odst. 2 písm. c) až e).

(2) Po dobu výkonu služby na služebním místě uvedeném v odstavci 1 se státní zaměstnanec považuje za státního zaměstnance, který stanovené vzdělání splňuje.

§ 199

Služební průkaz

Služební úřad vystaví státnímu zaměstnanci služební průkaz nejpozději do 31. prosince 2019.

ČÁST DVANÁCTÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 200

Zrušuje se:

1. Zákon č. 213/1948 Sb., o úpravě některých poměrů na ochranu veřejných zájmů.
2. Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).
3. Zákon č. 281/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 123/2003 Sb.
4. Část první zákona č. 426/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců

- a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
5. Část jedenáctá zákona č. 359/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony v souvislosti se stanovením platu a dalších náležitostí poslanců Evropského parlamentu, zvolených na území České republiky.
 6. Část čtyřicátá sedmá zákona č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti.
 7. Část čtvrtá zákona č. 586/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon).
 8. Část devátá zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování.
 9. Část dvacátá zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).
 10. Část padesátá čtvrtá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
 11. Část devatenáctá zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.
 12. Část čtyřicátá čtvrtá zákona č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění.
 13. Část padesátá první zákona č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce.
 14. Část první zákona č. 531/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 15. Část třicátá pátá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.
 16. Část pátá zákona č. 362/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 17. Část dvanáctá zákona č. 305/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 18. Část dvacátá zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 19. Zákon č. 381/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 20. Část třicátá první zákona č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.
 21. Část desátá zákona č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability.
 22. Část devátá zákona č. 30/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony.
 23. Část dvacátá druhá zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů.

24. Část čtrnáctá zákona č. 364/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.
25. Část šedesátá sedmá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.
26. Zákon č. 445/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
27. Část dvacátá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.
28. Část padesátá čtvrtá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

ČÁST TŘINÁCTÁ ÚČINNOST

§ 201

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení § 13, 182, 183 a 185, která nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.“,

Charakteristiky platových tříd státních zaměstnanců ve služebních úřadech

5. platová třída

Služební označení: referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s výučním listem

Stejnorodé, přesně vymezené činnosti s rámcovým zadáním a s přesně vymezenými výstupy, s větší možností volby jiného postupu a rámcovými návaznostmi na další procesy (dále jen „rutinní činnost“), kde je předmětem činnosti mnoho prvků se vzájemnými vazbami a souvztažnostmi, které jsou součástí určitého systému nebo samostatné systémy bez dalších vazeb, například podklady jednotlivých správních řízení, důležité adresné písemnosti, předvolání, lhůty.

6. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Rutinní činnosti, kde jsou předmětem ucelené systémy s vnitřním řádem mnoha prvků s dílčími vazbami na malý okruh dalších systémů, například jednoduchá podání do protokolu, evidence, registrace, soubory podkladů pro správní řízení v jednoduchých věcech (malého rozsahu a jednoduchého způsobu zjišťování bez dalších náležitostí stanovených právním předpisem), například shromažďování a vedení návrhů a vyjádření účastníků řízení, důkazů, čestných prohlášení, přiznání a dokladů, provádění výpočtů, poskytování odborných informací.

7. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Různorodé, rámcově vymezené činnosti se zadáním podle obvyklých postupů se stanovenými výstupy, postupy a značnými vazbami na další procesy (dále jen „odborná činnost“), kde jsou předmětem ucelené samostatné systémy s případným členěním na dílčí subsystémy a s vazbami na další systémy, například příprava správního řízení (případu) s jednoznačným postupem a s malým počtem účastníků nebo příprava (vedení) ucelené podkladové dokumentace pro rozhodnutí s dalšími náležitostmi a listinnými důkazy, požadovanými právním předpisem, znaleckými posudky, ohledáním.

8. platová třída

Služební označení: odborný referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Odborné činnosti, kde jsou předmětem komplexní systémy s vnitřním členěním na ucelené subsystémy s úzkými vazbami na další systémy a s dalším vnitřním členěním, například vyřizování správních případů (správního řízení) s více účastníky, s rozsáhlou podkladovou dokumentací, zasahujících do více právních a věcných oblastí, náročné na dobu řízení (lhůty) a předpokládající složitou podkladovou dokumentaci, vedení jednoduchých agend s jednotlivými prvky systému, malým rozsahem působnosti a omezenými vazbami na další

agendy, vedení soustavy podkladové dokumentace spojené s vyhledáváním (bez analýzy), dokumentováním, složitými výpočty (mnoho parametrů), šetřením, prošetřováním.

9. platová třída

Služební označení: odborný referent nebo vrchní referent

Stanovené vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání

Zajišťování širokého souboru činností s rámcově stanovenými vstupy a způsobem vykonávání a vymezenými výstupy, které jsou organickou součástí širších procesů, kde jsou předmětem činnosti zvláště složité správní případy s mnoha účastníky zasahující do mnoha různorodých právních a věcných oblastí a vyžadující rozsáhlou podkladovou dokumentaci, dožádání, znalecké posudky a složitý výkon rozhodnutí. Zajišťování uceleného souhrnu prací v oboru služby (dále jen „služební agenda“) územních správních úřadů.

10. platová třída

Služební označení: vrchní referent nebo rada

Stanovené vzdělání: vyšší odborné vzdělání nebo bakalářský studijní program

Zajišťování komplexu činností s obecně vymezenými vstupy, rámcově stanovenými výstupy, značnou variantností způsobu řešení a postupů a specifickými vazbami na široký okruh procesů (dále jen „systémová činnost“), kde jsou předmětem činnosti komplexní systémy složené ze samostatných různorodých systémů se zásadními určujícími vnitřními a vnějšími vazbami, například složité služební agendy územních správních úřadů s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další obory služby nebo služební agendy správních úřadů s celostátní působností.

11. platová třída

Služební označení: rada nebo odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program

Systémové činnosti, kde je předmětem služební agenda ústředních správních úřadů s danými jednoznačnými vztahy k ostatním agendám, průběhem a způsobem provádění nebo služební agenda správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlými vnitřními a vnějšími vazbami na další agendy a s dopady na široké skupiny obyvatelstva. Činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „systémová specializovaná činnost“) v oborech služby územních správních úřadů.

12. platová třída

Služební označení: rada nebo odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: bakalářský nebo magisterský studijní program

Systémové činnosti, kde je předmětem služební agenda ústředních správních úřadů nebo obor služby správních úřadů s celostátní působností. Systémové specializované činnosti v oborech služby územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s četnými vazbami na další služební obory a zasahujících do mnoha věcných a právních oblastí.

13. platová třída

Služební označení: odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Činnosti s nespécifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy (dále jen „koncepční činnost“) v oborech služby správních úřadů s celostátní působností nebo v oborech služby územních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory služby a s četnými vazbami na další obory služby a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvláště obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu územních správních úřadů při výkonu daného oboru služby. Systémové činnosti v oborech služby ústředních správních úřadů nebo ve služebních agendách těchto úřadů zasahujících do různých věcných a právních oblastí nebo jinak věcně a organizačně složitých služebních agendách se zásadními vazbami na další obory služby.

14. platová třída

Služební označení: odborný rada (ministerský rada, vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Systémové specializované činnosti v oborech služby ústředních správních úřadů nebo systémové činnosti v oborech služby ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním a s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností. Koncepční činnosti správních úřadů s celostátní působností s rozsáhlým vnitřním členěním na obory služby a s četnými vazbami na další obory služby a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvláště obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu dalších územních správních úřadů při výkonu daného oboru služby.

15. platová třída

Služební označení: vrchní rada (vrchní ministerský rada, vrchní vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Koncepční činnost v oborech služby ústředních správních úřadů včetně systémové koordinace více oborů služby a systémů celospolečenského významu. Systémové specializované činnosti v oborech služby ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností.

16. platová třída

Služební označení: vrchní rada (vrchní ministerský rada, vrchní vládní rada)

Stanovené vzdělání: magisterský studijní program

Stanovování koncepce dlouhodobého vývoje oborů služby ústředních správních úřadů s rozsáhlým vnitřním členěním na obory služby a s širokými vazbami na jiné obory služby s celostátní působností a jiné celospolečenské systémy předurčující konání nejširších skupin dalších osob v zásadních oblastech včetně systémové koordinace s mezinárodními a nadnárodními systémy.

Příloha č. 2 k zákonu o státní službě
ROZPĚTÍ PŘÍPLATKŮ ZA VEDENÍ

(v % z platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je místo představeného zařazeno)

Představený	Ústřední správní úřady	Správní úřady s celostátní působností	Správní úřady s územní působností	Ostatní správní úřady
zástupce vedoucího oddělení, určený podle § 9 odst. 7	10 až 20	5 až 15		
vedoucí oddělení, zástupce ředitele odboru, určený podle § 9 odst. 7, zástupce vedoucího zastupitelského úřadu, určený podle § 9 odst. 7	20 až 30	10 až 20		
ředitel odboru, zástupce náměstka pro řízení sekce nebo zástupce ředitele sekce, určený podle § 9 odst. 7, vedoucí zastupitelského úřadu, zástupce státního tajemníka, určený podle § 9 odst. 7	30 až 40	25 až 35	20 až 30	15 až 25
náměstek pro řízení sekce nebo ředitel sekce, státní tajemník, zástupce generálního ředitele, zástupce vedoucího služebního úřadu, určený podle § 9 odst. 7	40 až 50	35 až 45	30 až 40	25 až 35
vedoucí služebního úřadu, generální ředitel	50 až 60	45 až 55	35 až 45	30 až 40

- II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,
- III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně právního výboru,
- IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

JUDr. Jan CHVOJKA v. r.
zpravodaj výboru

Marek BENDA v. r.
ověřovatel výboru

JUDr. Jeroným TEJC v. r.
předseda výboru